

Νέα Δημοτική Αρχή: Ώρα ευθύνης και τόλμης!

Από την 1^η Σεπτεμβρίου η πόλη μας έχει μια νέα Δημοτική αρχή. Ως ΟΙΚΙΠΑ βλέπουμε τη νέα αρχή του νεοεκλεγμένου Δημάρχου **Κώστα Πελετίδη** με διάθεση **συνεργασίας και δημιουργικών προτάσεων**, διατηρώντας το δικαίωμα της **καλόπιστης κριτικής** όταν και σε όποιο θεματικό πεδίο εκτιμούμε ότι γίνονται λαθεμένες επιλογές. Εκτιμάμε πως η έναρξη της νέας θητείας είναι η κατάλληλη ώρα για μια συνοπτική αναφορά στη γενική κατάσταση της πόλης και τις προτεραιότητες που τίθενται για να μπορέσει να σταθεί ως ευρωπαϊκή πόλη με ποιότητα ζωής, αναβαθμισμένο περιβάλλον και βιώσιμη αναπτυξιακή προοπτική.

Λεπτομέρειες στη σελ 2

Διήμερη εκδρομή της ΟΙΚΙΠΑ 4 & 5 Οκτωβρίου 2014

Επίσκεψη στην Αρχαία Μεσσήνη μια από τις σημαντικές σε μέγεθος, μορφή και διατήρηση πόλεις της αρχαιότητας. Θα περπατήσουμε στο Πολυλίμνιο Μεσσηνίας με τους υπέροχους καταρράκτες και τις πολλές λίμνες, ένα καταπληκτικό μνημείο της φύσης.

Πληροφορίες στο στέκι της ΟΙΚΙΠΑ. Σαχτούρη 64
Πάτρα τηλ. 2610321010

Η καλοκαιρινή εκδρομή της ΟΙΚΙΠΑ στην Τοσκάνη.

Σελίδες 8-9

Οι νέοι συζητούν για τον εθελοντισμό στα γραφεία της ΟΙΚΙΠΑ.

σελίδα 10

Ανησυχτική μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων στη Μεσόγειο.

Σελίδα 13

Όλες οι εκδηλώσεις που προγραμματίζουμε για το 3μηνο Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου.

Σελίδα 14

Το θέμα του μήνα

Νέα Δημοτική Αρχή: Ώρα ευθύνης και τόλμης!

Η έκδοση του παρόντος τεύχους της Εν αιθρία συμπίπτει με την ανάληψη καθηκόντων των νεοεκλεγμένων αυτοδιοικητικών αρχών. Αισθανόμαστε, επομένως, την ανάγκη να απευθύνουμε στον επανεκλεγέντα περιφερειάρχη **Απ. Κατσιφάρα** και τους **νέους δημάρχους** της περιφέρειάς μας τις ευχές μας για καλή επιτυχία και να έχουν πάντα τις δυνάμεις που απαιτεί το έργο τους. Ας μας επιτραπεί να αναφερθούμε εκτενέστερα στην προοπτική της νέας Δημοτικής Αρχής της Πάτρας, της πόλης που ζούμε.

Αφετηριακά υπογραμμίζουμε, ότι, τουλάχιστον εμείς, αλλά, πιστεύουμε, και η μεγάλη πλειοψηφία των πατρινών πολιτών, βλέπουμε τη νέα Δημοτική αρχή του νεοεκλεγμένου Δημάρχου **Κώστα Πελετίδη** με διάθεση συνεργασίας και δημιουργικών προτάσεων, διατηρώντας το δικαίωμα της καλόπιστης κριτικής, όταν και σε όποιο θεματικό πεδίο εκτιμούμε ότι γίνονται λαθεμένες επιλογές.

Εκτιμούμε ότι η έναρξη της νέας θητείας είναι η κατάλληλη ώρα για μια συνοπτική αναφορά στη γενική κατάσταση της πόλης και τις προτεραιότητες που τίθενται, για να μπορέσει να σταθεί ως ευρωπαϊκή πόλη με ποιότητα ζωής, αναβαθμισμένο περιβάλλον και βιώσιμη αναπτυξιακή προοπτική.

Η Πάτρα σήμερα

Η Πάτρα σήμερα παραδίδεται από την απερχόμενη Δημοτική αρχή όχι σε κάποια εξαιρετική κατάσταση, αλλά τουλάχιστον σε παραδεκτό επίπεδο διοικητικής λειτουργίας, παρά τη μεγάλη μείωση προσωπικού, ισορροπημένων οικονομικών και με αξιολογικά έργα υπό εκτέλεση.

Όμως η εφαρμογή του Σχεδίου Πόλεως χαρακτηρίζεται, εδώ και διψήφιο αριθμό ετών, από αργούς ρυθμούς εφαρμογής και ιδίως παραμένει το μόνιμο αγκάθι της απώλειας κοινοχρήστων χώρων που απειλεί να μετατρέψει περιοχές όπως η Αγυιά, το Μπεγουλάκι και άλλες σε τσιμεντουπόλεις χωρίς ανάσες.

Τολμηρές κινήσεις και αδογμάτιστη προσέγγιση είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για να διασωθούν οι κοινόχρηστοι χώροι, να γίνουν εκκρεμούσες διανοίξεις, να υλοποιηθούν φιλόδοξα σχέδια για την απελευθέρωση της παράλιας ζώνης – όχι μόνο του παλαιού λιμανιού – με ένα σύγχρονο ποδηλατόδρομο σε όλο το μήκος του παρα-

λιακού μετώπου και μελετημένη επέκταση του προαστιακού.

Σημαντικές προτεραιότητες είναι ακόμη η διαφύλαξη του περιαστικού πρασίνου με αποθάρρυνση της έντονης δόμησης στους γύρω από την Πάτρα λόφους, το μέλλον του Μελίχου ως ζωτικής σημασίας ποταμού και η αντιμετώπιση αυθαιρεσιών και καταπατήσεων στις όχθες του,

μια ολοκληρωμένη παρέμβαση για το Γλαύκο.

Συμβολή στην αντιμετώπιση του μέγιστου κοινωνικού προβλήματος της ανεργίας μπορεί να δώσει η συγκρότηση τουριστικής ταυτότητας και προβολής της πόλης, ως πόλης μυκηναϊκής και ρωμαϊκής αρχαιολογίας, με το νέο Μουσείο, αλλά και το ιστορικό κέντρο και τις παραλίες της.

Τολμηρός ρεαλισμός όσον αφορά στην πολιτική απορριμμάτων

Αν θέλουμε να έλθει ομαλά η μέρα που η Ξερόλακκα θα πάψει να είναι τόπος ταφής σύμμεικτων απορριμμάτων, αναγκαίο είναι να προχωρήσουν χωρίς καθυστερήσεις οι – ήδη αρκετά ώριμες – διαδικασίες για τη χωροθέτηση του ΣΜΑ

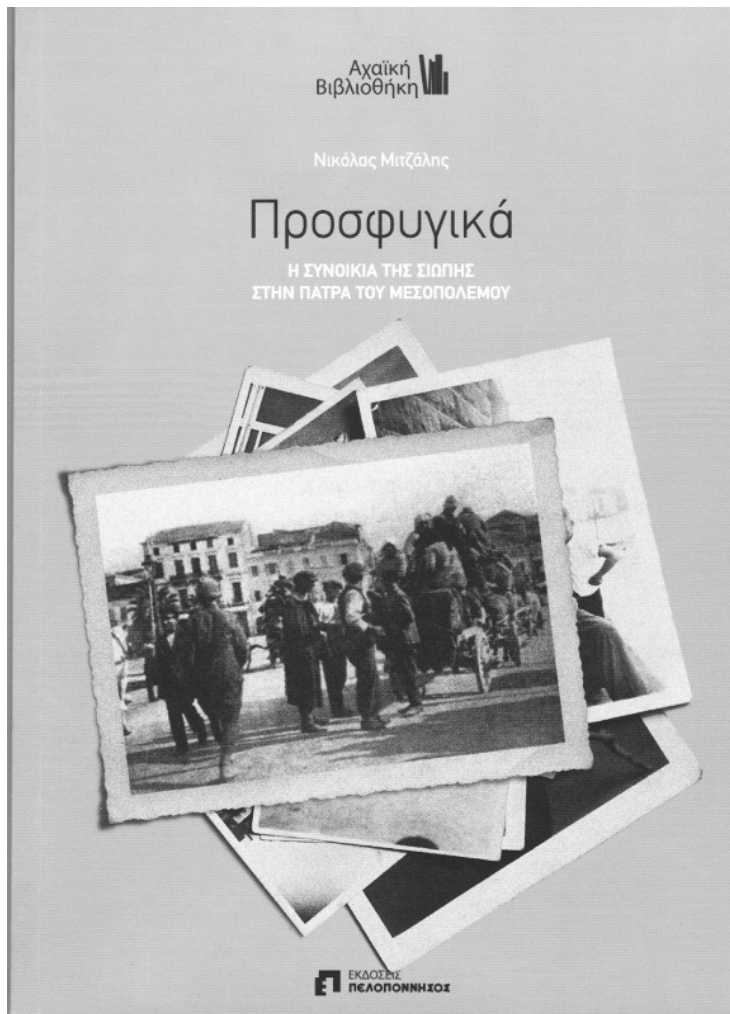
και την κατασκευή της Μονάδας Επεξεργασίας στην περιοχή Φλόκα Ωλενίας, με έμφαση στα θέματα της μεθόδου (που πρέπει να είναι οικονομική και φιλική στο περιβάλλον) και της μεγαλύτερης δυνατής μείωσης της εγγυημένης ποσότητας εισερχομένων απορριμμάτων. Φυσικά και στην ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση της ανακύκλωσης, με πέρασμα από το σύστημα των μπλε κάδων στον πολλαπλό διαχωρισμό των ανακυκλώσιμων υλικών. Μηδενισμός του κοντέρ στο ακανθώδες αυτό θέμα μόνο σε αδιέξοδα τύπου Πύργου μπορεί να οδηγήσει.

Η σύγχρονη διοίκηση, θεμέλιο όλων

Έμφαση χρειάζεται να δοθεί ακόμη στη σύγχρονη διοίκηση του Δήμου (προώθηση της μηχανογράφησης, της λογοδοσίας και αξιολόγησης των υπηρεσιακών υπευθύνων, της τήρησης των χρονοδιαγραμμάτων, της ετοιμότητας για διεκδίκηση και ένταξη ουσιαστικών έργων στο νέο ΕΣΠΑ). Η αξιοποίηση του χώρου του Λαδόπουλου (που ανήκει στο Δήμο) αλλά και των ιδιωτικών λοιπών μεγάλων οικοπέδων της παλαιάς Βιομηχανικής Ζώνης της Ακτής Δυμαίων, είναι ορατή ανάγκη αλλά και ευκαιρία.

Η προσοχή στη διαχείριση της καθημερινότητας (επιμέλεια στην αποκομιδή απορριμμάτων, καθαριότητα οδών και πλατειών, εξυπηρέτηση πολιτών, αντιμετώπιση ηχορρύπανσης, απομάκρυνση παλαιών οχημάτων, αντικατάσταση δέντρων που κόπηκαν ή ξεράθηκαν κλπ) θα είναι σημαντικό πεδίο κρίσης της αξίας της νέας Δημοτικής Αρχής. Και φυσικά αναβάθμιση της κοινωνικής πολιτικής με ενίσχυση των κοινωνικών δομών και αξιοποίηση των όποιων δυνατοτήτων υπάρχουν, για να στηριχθούν οι άνεργοι αλλά και να πάρουν οι ίδιοι τη μοίρα τους στα χέρια τους.

Η Πάτρα έχει αξιοσημείωτο ιστορικό, πολιτιστικό και παραγωγικό παρελθόν. Δικαιούται, δικαιούμαστε οι πολίτες της να είμαστε καλόπιστοι μεν, αλλά και να απαιτούμε από τη νέα Δημοτική Αρχή να εργασθεί για ένα ανάλογο μέλλον, εκφράζοντας το ποσοστό πολιτών που την ανέδειξε και όχι μόνο το χώρο της προέλευσής της.

Τέχνες & Πολιτισμός

από τα “γαλάζια παραμύθια”, έκφραση που εκεί κοντά στο μεσαίωνα περιέγραφε τις χίμαιρες ή τα παραμύθια με νεράιδες και ξωτικά. Τα “γαλάζια παραμύθια”, μαζί με το “γαλάζιο πουλί” που είναι το ιδανικό πλάσμα, το σπάνιο και το απρόσιτο, συναντούν το γαλάζιο των ποιητών, αυτό που στη μεσαιωνική ποίηση παίζει λεκτικά με την “αγχολία”, λουλούδι γαλάζιου χρώματος και τη “μελαγχολία” κάνοντάς το ξανά το χρώμα του έρωτα, της μελαγχολίας και του ονείρου.

Οι “γαλάζιες ιστορίες” είναι σύγχρονες εικαστικές ιστορίες που θα μπορούσαν να περιγράφουν την ουτοπία, το όνειρο, το ανεκπλήρωτο, την επιθυμία, το γαλάζιο του πρωινού, αλλά και μιας ηλιόλουστης γαλάζιας ημέρας. Όλα αυτά που μας αγγίζουν στην ψυχή και οδηγούν σε εικόνες διαφορετικές, φανταστικές αλλά ίσως και πραγματικές.

Συμμετέχουν οι καλλιτέχνες: Ganaelle Bressoud, Ηλίας Αηδονίδης, Αντωνία Γρίβα, Έλλη Γρίβα, Δημοσθένης Δαββέτας, Θεοδωρής Καγιάς, Άννα Καρατζά, Χρήστος Κουτσούκης, Μάκης Κυριακόπουλος, Απόστολος Κωτούλας, Ανδρέας Λυμπεράτος, Έλλη Μπαρμπαγιάννη, Κατερίνα Μπότσαρη, Ειρήνη Μπράττη, Κώστας Παναγιωτακόπουλος, Θανάσης Πανουτσόπουλος, Αλέκος Παπαδάτος, Ηλίας Παπανικολάου, Ξενοφών Παπαευθυμίου, Γεωργία Παράσχη, Κωνσταντίνος Πάτσης, Κωνσταντίνος Πάτσιος, Βαγγέλης Τζερμιάς, Άνθη Τομαρά, Γιώργος Τσεριώνης, Μάκης Φιόρος.

Το βράδυ των εγκαινίων πραγματοποιήθηκε η performance “περιπλανητές πάνω από θάλασσα ομίχλης”, μία σύλληψη του Νίκου Λυμπεράτου και ερμηνεία - δημιουργία των: Νίκου Λυμπεράτου και Λιάνας Ζωζά. Είναι και η ίδια μια γαλάζια ιστορία, με αναφορά στο ζωγραφικό έργο “Wanderer above the Sea of Fog” του Caspar David Friedrich και θα επαναληφθεί με το κλείσιμο της έκθεσης.

Στο χώρο του βιβλίου ανάμεσα σε αρκετές και ενδιαφέρουσες κυκλοφορίες που

αφορούν στην πόλη μας, ξεχώρισε το βιβλίο του **Νικόλα Μιτζάλη “Προσφυγικά - Η συνοικία της σιωπής στην Πάτρα του μεσοπολέμου”** (εκδ. Πελοπόννησος, 2014), το οποίο έρχεται να συμπληρώσει ένα από τα πολλά κενά της τοπικής βιβλιογραφίας, αναφερόμενο στους πρόσφυγες και σε όλες τις διαστάσεις ενός ζητήματος που έχει κεντρική σημασία για την εξέλιξη της πόλης τα τελευταία εκατό χρόνια.

Ο **Νικόλας Μιτζάλης** με το βιβλίο του για τη «**Συνοικία της σιωπής**», όπως εύστοχα ονομάζει -και εξηγεί γιατί- τα Προσφυγικά, αντί να μας διηγείται σποραδικά περιστατικά ή στιγμές της πορείας της πόλης, όπως συχνά συμβαίνει στα βιβλία της τοπικής ιστορίας, μας ξεναγεί στην έδρα των ηρώων του, που δεν είναι άλλοι από τους πρόσφυγες που βρέθηκαν κατά καιρούς στην Πάτρα καθ όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, από τον Πόντο και τη Μικρά Ασία.

Για όλα αυτά, μιλά με επιστημονική επάρκεια και εγκυρότητα, έχει εκατοντάδες βιβλιογραφικές αναφορές για όσους ενδιαφέρονται να μελετήσουν περαιτέρω το θέμα, όμως το πιο σημαντικό είναι πως δεν στέκεται ως ψυχρός αντικειμενικός παρατηρητής, όπως μάλλον θα έκανε κάποιος ιστορικός, προσφέροντας ένα πολύτιμο βιβλίο που απευθύνεται σε όλους τους Πατρινούς.

Ηθερινή περίοδος βαίνει προς την ολοκλήρωσή της, αφήνοντας πάλι πίσω τον απόηχο των συζητήσεων για την τουριστική αξιοποίηση των όμορφων τόπων μας και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Το ζητούμενο της **αξιοποίησης και της προβολής του πολιτιστικού μας πλούτου** και κυρίως περιοχών όπως η πόλη μας και η ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας, είναι ένα παμπάλαιο θέμα που ποτέ δεν αντιμετωπίστηκε, από τους τοπικούς παράγοντες πρωτίστως, με σοβαρό και ολοκληρωμένο τρόπο.

Η αξιοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς έχει ανάγκη από συντονισμένη προσπάθεια των φορέων, τοπική αυτοδιοίκηση και αρμόδια υπουργεία, με το σχεδιασμό της προβολής των μνημείων και τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών.

Το μήνα Αύγουστο θα παραμείνουν κλειστοί οι χώροι της **Δημοτικής Πινακοθήκης και του Μουσείου Λαϊκής Τέχνης**, οι οποίοι θα ανοίξουν πάλι από αρχές Σεπτεμβρίου, για να προσφέρουν πολιτιστικό έργο σε όλους τους πατρινούς με νέα εκπαιδευτικά προγράμματα και ξεναγήσεις.

Η Γκαλερί Cube και οι συνεργάτες της, καλωσορίζουν το καλοκαίρι με την ομαδική έκθεση “γαλάζιες ιστορίες” που θα διαρκέσει μέχρι τις 5 Σεπτεμβρίου.

Οι “γαλάζιες ιστορίες” ξεκίνησαν ως ιδέα

ΚΩΔ.ΕΛΤΑ 2264
 Περιοδική Έκδοση της
 Οικολογικής Κίνησης ΠΑΤΡΑΣ
 Διεύθυνση: Σαχτούρη 64 - Τ.Κ. 262 22 ΠΑΤΡΑ
Α.Φ.Μ.: 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:
 Θωμάς Κουτρούμπας
 Τηλέφωνο & Fax : 2610 32 10 10
email: oikipa@otenet.gr
Τηλέφωνα μελών: 2610 327 234 , 643 541
 Διευθύνεται απο συντακτική επιτροπή
 Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας
 Ετήσια συνδρομή για φορείς , οργανισμούς ,
 υπηρεσίες: 40 ευρώ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: print247, 2610 521 007 ,
 info@print247.gr
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
 Άιρις Γεωργαντά , 6983884497
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:
 Παναγιώτης Χαλούλος
**Αριθμός Λογαριασμού για
 κατάθεση συνδρομών:**
 0026-0015-73-0103530143
EUROBANK IBAN:
 GR1802600150000730103530143
 (Βασιλακόπουλος Γ. - Κανέλλης Γ.)
 Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας
 τηλεφωνικά.

Η πόλη κλαίει...

Αν γινόταν διαγωνισμός για το ποια πόλη της χώρας μας έχει τις περισσότερες λακκούβες στους δρόμους της και ποια έχει τα χειρότερα πεζοδρόμια, η Πάτρα, αν δεν κατάφερε να πάρει την πρωτιά, θα βρισκόταν οπωσδήποτε στις πρώτες θέσεις. Τη διαπίστωση αυτή μπορεί να την κάνει όποιος την περιδιαβεί εποχούμενος ή μη, αφού κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να πέσει μέσα σε λακκούβα που σε κάποιες περιπτώσεις, στο ίδιο σημείο, ο γραμματικός αριθμός της είναι πληθυντικός ή να βαδίσει σε κακότεχνα πεζοδρόμια που και σ' αυτά δεν λείπουν οι λακκούβες. Τόσο, λοιπόν, οι λακκούβες, όσο και οι κακοτεχνίες, ειδικά των πεζοδρομίων, όπου βέβαια υπάρχουν, μπορούν να σε καταστήσουν ανά πάσα στιγμή υποψήφιο θύμα ατυχήματος. Δεδομένης της επικινδυνότητας, είναι προφανές πως η όψη αυτή των δρόμων και των πεζοδρομίων βλάπτει την ψυχική

διάθεση και προσβάλλει την αισθητική της πλειονότητας των πολιτών, οι οποίοι μάταια προσμένουν την τήρηση των προεκλογικών εξαγγελιών των εκάστοτε εκλεγμένων αρχόντων της πόλης, οι οποίοι με ελάχιστες εξαιρέσεις δείχνουν εκ του αποτελέσματος να θεωρούν μικρής σημασίας το θέμα.

Και φαντάζει ειρωνική, σχεδόν προσβλητική, αυτή η εικόνα της πόλης του Πατρώως, της πύλης της Ελλάδας προς την Ευρώπη, όπως αρέσκονται να την αποκαλούν πολλοί περί τα κοινά τυρβάζοντες κάθε φορά που μιλούν δημόσια για τις δυνατότητες ανάπτυξης της. Τα λόγια, προφανώς, δεν έχουν καμία αξία, όταν δεν συνοδεύονται από αποφάσεις και πράξεις που θα προσδώσουν στην Πάτρα τον αέρα μιας πόλης με μεγάλο λιμάνι, όπως είναι το δικό της, από την οποία δεν θα περνούν ή θα σταματούν για λίγο μόνο όσοι διαμετακομίζουν εμπορεύματα

ή έχουν άλλους τουριστικούς προορισμούς, αλλά θα είναι η ίδια ελκυστική για τα μνημεία, για τα μουσεία, για τη φροντισμένη εικόνα των δημόσιων χώρων της, για...

Καλό είναι να καμαρώνει ο κάθε τόπος για το ένδοξο παρελθόν του, που πρέπει να προβάλλεται, που πρέπει να αποτελεί πόλο έλξης επισκεπτών, που..., καλό όμως είναι και να αναδεικνύει το σύγχρονο πρόσωπό του, στο οποίο δένονται αρμονικά το παλιό με το καινούργιο και τόσο ο μόνιμος κάτοικος, όσο και ο επισκέπτης, έχουν την ευκαιρία να χαίρονται τις φανερές ομορφιές του, αλλά και τις κρυμμένες, που αποτελούν, κατά κάποια έννοια, τη μυστική γοητεία του! Για να τα χαρούν, βέβαια, όλα αυτά, απαιτείται, αν μη τι άλλο, η ασφαλής και ευχάριστη πρόσβαση, η οποία διασφαλίζεται πρωταρχικά από τους καλά επιστρωμένους δρόμους κι από τα πεζοδρόμια, τα οποία, εκτός

από τη στενότητα και κάθε άλλου είδους κακοτεχνία που σε πολλές περιπτώσεις τα χαρακτηρίζει, καλύπτονται συχνά από οχήματα.

Η φύση έχει προικίσει την Πάτρα με πολλές ομορφιές και ο άνθρωπος, με τα όποια λάθη του, έχει αφήσει αξιόλογα πολιτισμικά ίχνη σ' αυτή στον άνθρωπο, λοιπόν, εναπόκειται να δώσει στην πόλη τη σύγχρονη εικόνα που της πρέπει.

Πολλές πόλεις στην Ελλάδα έχουν καινοτομήσει στην ορθολογική αξιοποίηση του αστικού τους χώρου, και όχι μόνο. Από την κοντινή **Ναύπακτο** μέχρι την ακριτική **Αλεξανδρούπολη** και τα μακρινά Χανιά, μπορεί κάποιος να δει εξαιρετικές περιπτώσεις αξιοποίησής του. Παραδείγματα υπάρχουν πολλά, βούληση, όμως;

Ίδωμεν!
Παναγιώτα Π. Λάμπρη,
<http://users.sch.gr/panlampri/>

ΔΑΣΟΣ-ΑΜΕΛΕΙΑ-ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Να σπάσουμε το φαύλο κύκλο!

Όλοι συμφωνούμε ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις μας είναι πολύτιμα γιατί:

- Παράγουν οξυγόνο, συγκρατούν το έδαφος, προστατεύουν από τις πλημμύρες
- Παρέχουν προϊόντα όπως ξύλο, αρωματικά - φαρμακευτικά φυτά και άλλα
- Έχουν μεγάλη αξία αισθητικής και αναψυχής
- Στηρίζουν ως βιότοπος την άγρια πανίδα
- Ρυθμίζουν το κύκλο του νερού και βελτιώνουν το κλίμα

ΟΜΩΣ

Κάθε καλοκαίρι και φθινόπωρο η Ελλάδα χάνει από πυρκαγιές εκατοντάδες χιλιάδες ως και εκατομμύρια στρεμμάτων δασών. Η ανθρώπινη αμέλεια είναι από τις βασικές αιτίες.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΟΤΙ:

- Δεν πετάμε ΠΟΤΕ αναμμένα αποσιγάρα
- Δεν ανάβουμε υπαίθριες ψησταριές το καλοκαίρι
- Αποφεύγουμε οξυγονοκολλήσεις και παρόμοιες εργασίες κοντά σε ξερή βλάστηση
- Ποτέ δεν σταθμεύουμε το όχημά μας πάνω από ξερά χόρτα (ζεστός καταλύτης-κίνδυνος για αυτοκίνητο και δάσος)
- Δεν καίμε ποτέ σκουπίδια
- Δεν καίμε ξερά χόρτα, κλαδιά την ξηρή περίοδο
- Αποφεύγουμε τους δασικούς δρόμους όταν ο κίνδυνος φωτιάς είναι ψηλός
- Ενεργούμε αμέσως μόλις αντιληφθούμε έναρξη φωτιάς:
- Τηλεφωνούμε στο 199 (Πυροσβεστική) και δίνουμε σαφείς πληροφορίες
- Τηλεφωνούμε (εναλλακτικά) στο 112 από το κινητό μας, αν δείχνει "εκτός δικτύου" ή "μόνο κλήσεις έκτακτης ανάγκης"

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ - ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ ΣΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ

Από την καλοκαιρινή δράση της ΟΙΚΙΠΑ και της οργάνωσης "ΠΡΑΣΙΝΟ-ΜΠΛΕ" της Ναυπάκτου σε συνεργασία με τη "ΓΕΦΥΡΑ" ΑΕ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗ «ΣΑΧΑΡΑ» ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Οικολογική καταστροφή χαρακτηρίζουν πέντε περιβαλλοντικές οργανώσεις τις παρεμβάσεις που εκτελούνται στην παραλία «Σαχάρα» της Χαλκιδικής από ιδιώτη σε έκταση 44 στρεμμάτων που αγόρασε από το ΤΑΙΠΕΔ.

Πρόκειται για μια περιοχή μεγάλης περιβαλλοντικής αξίας με αμμοθίνες, που είναι προστατευόμενοι οικοτόποι και πολύτιμα υγροτοπικά οικοσυστήματα και αποτελούν καταφύγια μεταναστευτικών πουλιών. Όπως καταγγέλλουν χαρακτηριστικά οι περιβαλλοντικές οργανώσεις **Καλλιστώ, Δίκτυο ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ SOS, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Δράση για την Άγρια Ζωή και Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης**, εγείρονται σοβαρά ερωτηματικά για τη νομιμότητα των εκτελούμενων εργασιών, αφού

- Δεν έχει εκδοθεί η απαραίτητη **άδεια** που θα επέτρεπε τη χρήση του αιγιαλού και της παραλίας στη θέση έμπροσθεν του ακινήτου, με αποτέλεσμα ο ιδιώτης να έχει ήδη τοποθετήσει βάσεις ξύλινων ομπρελών, καλύπτοντας έκταση μεγαλύτερη από την προβλεπόμενη.
- Μπαζώθηκε παράνομα το ρέμα «Κουρτόρεμα», ιδιαίτερα σημαντικό για την οικολογική ισορροπία της περιοχής αλλά και για την αντιπλημμυρική της θωράκιση.
- Καταστρέφονται οι αμμοθίνες στον αιγιαλό, αφού γίνεται διαμόρφωσή του με μηχανοκίνητα μέσα, κατά παράβαση του Νόμου περί Βιοποικιλότητας (Ν.3937/11). Οι αμμοθίνες είναι εξαιρετικά ευαίσθητα οικοσυστήματα που αποτελούν καταφύγιο για πολλά είδη χλωρίδας και πανίδας και προστατεύουν το έδαφος από τη διάβρωση της θάλασσας.
- Υπάρχουν σημαντικές παραποιήσεις στα έγγραφα που κατέθεσε ο ιδιοκτήτης, για να πάρει τις απαιτούμενες άδειες, και ελλείψεις, όπως π.χ. η εκπόνηση και έγκριση Σχεδίου Ανάπτυξης Περιοχών δευτέρας κατοικίας (ΣΧΑΠ) και οικείας πολεοδομικής μελέτης.

Για το ίδιο θέμα κατέθεσαν ερώτηση στη Βουλή, προς τους υπουργούς Οικονομικών και ΥΠΕΚΑ, βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ όπου αναφέρονται εκτός από το «ξεπούλημα» της δημόσιας γης - με αυτό το παραλιακό φιλέτο να δίνεται έναντι αντιτίμου 2 εκατομμ. ευρώ (λιγότερο από 35€ το τ.μ.), στην περιβαλλοντική υποβάθμιση της «Σαχάρας» από τις παράνομες επεμβάσεις.

Οι οργανώσεις ζητούν την άμεση αναστολή των εργασιών και δηλώνουν την πρόθεσή τους να κινηθούν νομικά κατά του ΤΑΙΠΕΔ. Παράλληλα καλούν όλους τους πολίτες **να στηρίξουν με κάθε μέσο** τόσο τον επιμέρους αγώνα για την παραλία της «Σαχάρας», όσο και το συνολικότερο για τις ακτές ολόκληρης της Ελλάδας. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν, η νίκη στην περίπτωση της «Σαχάρας» θα αποτελέσει ένα προηγούμενο για την προστασία όλων των αιγιαλών και των παραλιών της χώρας, από το περιβαλλοντοκτόνο μοντέλο «ανάπτυξης» που εφαρμόζεται! Προσυπογράφουμε!!!

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΔΑΦΝΗΣ-ΥΜΗΤΤΟΥ

Πλατείες και πεζοδρόμια κατασκευασμένα με ψυχρά υλικά για βελτίωση του μικροκλίματος και **πεζοδρόμια**, στα οποία έχουν τοποθετηθεί **φωτοβολταϊκά πάνελ**, για τη δημοτική ηλεκτροδότηση είναι δύο από τις καινοτόμες παρεμβάσεις που υλοποιούνται από το Δήμο Δάφνης-Υμηττού στα πλαίσια μελέτης που εκπονήθηκε από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και υλοποιήθηκε με πόρους της περιφέρειας Αττικής.

Με την εφαρμογή αυτής της μελέτης που θεωρείται πρωτοποριακή για τα ελληνικά δεδομένα, η τοποθέτηση των ψυχρών υλικών με ειδική αρχιτεκτονική στα πεζοδρόμια και στους γύρω δρόμους, είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της θερμοκρασίας τους καλοκαιρινούς μήνες έως και 3 βαθμούς Κελσίου σε

ακτίνα μέχρι 100 μέτρων, με ευεργετικές επιδράσεις στο μικροκλίμα του αστικού κέντρου αλλά και στην εξοικονόμηση ενέργειας λόγω της μείωσης χρήσης των κλιματιστικών.

Παράλληλα η δημιουργία φωτοβολταϊκών ζωνών στα πεζοδρόμια, για ηλεκτροδότηση των κοινόχρηστων χώρων, οδήγησε στην εξοικονόμηση σημαντικών οικονομικών πόρων, όπως δήλωσε ο δήμαρχος Μιχάλης Σταυριανουδάκης.

Αυτές οι παρεμβάσεις, συνδυασμένες και με δένδροφυτεύσεις, υλοποιήθηκαν στα πλαίσια αναπλάσεων σε ένα άθροισμα πλατειών και πεζοδρομίων της πόλης με αποτέλεσμα, σύμφωνα με το Δήμαρχο, οι κάτοικοι να απολαμβάνουν πλέον τους κοινόχρηστους χώρους σε ένα πιο δροσερό κλίμα.

Αξίζουν συγχαρητήρια στο Δήμο Δάφνης-Υμηττού για αυτές τις πρωτοποριακές για τη χώρα μας πρωτοβουλίες, οι οποίες αποτελούν φωτεινό παράδειγμα και για άλλους Δήμους, που πολλές φορές «περί άλλα τυρβάζουν». Ας ελπίσουμε ότι και στο δικό μας Δήμο θα δούμε τέτοιες πρακτικές, αρκεί να ξεφύγουμε από τις σημερινές νοοτροπίες της μικροκομματικής λογικής και των στείρων αντιπαραθέσεων.

Επικαιρότητα

Λιγνίτης στο διηνεκές με διακομματική συναίνεση;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ WWF

Η πολιτική αντιπαράθεση σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της ΔΕΗ επισκίασε τη διαφαινόμενη διακομματική συναίνεση για εγκλωβισμό του ενεργειακού μίγματος της χώρας στον εξαιρετικά **ρυπογόνο λιγνίτη**, για τις επόμενες δεκαετίες.

Κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου επί του νομοσχεδίου για τη μικρή ΔΕΗ, στις 7 Ιουλίου, ο αρμόδιος για τα θέματα ενέργειας βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, Θανάσης Πετράκος, ζήτησε διασφαλίσεις, ώστε ο ιδιοκτήτης της «Μικρής ΔΕΗ» να δεσμευθεί για την κατασκευή της νέας λιγνιτικής μονάδας Μελίτη II, για την οποία αυτή τη στιγμή υπάρχει μόνο η άδεια ηλεκτροπαραγωγής. Απαντώντας, ο πρόεδρος της ΔΕΗ, Αρθούρος Ζερβός, σημείωσε ότι δεν μπορεί να υποχρεωθεί ο ιδιώτης να επενδύσει οπουδήποτε.

Εντούτοις όμως, η κυβέρνηση ικανοποίησε, και με το παραπάνω, την αγωνία του βουλευτή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Με την τροπολογία 1561/196 που ψηφίστηκε από το Α' Θερινό Τμήμα της Βουλής, σε ό,τι αφορά στους πιθανούς αγοραστές της μικρής ΔΕΗ: **«θα προκρίνονται εκείνες οι προσφορές, στις οποίες περιλαμβάνεται εμπειροστατωμένο, τεκμηριωμένο και δεσμευτικό επενδυτικό σχέδιο προς αξιοποίηση της άδειας ηλεκτροπαραγωγής για τον σταθμό παραγωγής Μελίτη II, ισχύος 540 MW».**

Στην ίδια τροπολογία, διασφαλίζεται

το λιγνιτικό μέλλον και για τη «μεγάλη» ΔΕΗ, μην αφήνοντας κανένα απολύτως περιθώριο παρερμηνείας σχετικά με το πού θα διοχετευθούν τα χρήματα που θα εισπράξει από την πώληση της μικρής ΔΕΗ: **«Το ως άνω τμήμα θα διατεθεί για επενδυτικές ανάγκες της ΔΕΗ Α.Ε. και κατά προτεραιότητα αυτές που σχετίζονται με την αντικατάσταση και την περιβαλλοντική αναβάθμιση των υφιστάμενων λιγνιτικών μονάδων παλαιάς τεχνολογίας της ΔΕΗ στο ΛΚΔΜ».** Επομένως, με αυτή την τροπολογία της τελευταίας στιγμής επιδιώκεται η δέσμευση όχι μόνο της «μικρής» αλλά και της «μεγάλης» ΔΕΗ στο λιγνιτικό μοντέλο ηλεκτροπαραγωγής.

Γίνεται πλέον σαφές ότι η μάχη ενάντια στην **κλιματική αλλαγή**, οι δεσμεύσεις της ίδιας της ΔΕΗ για μηδενικές εκπομπές άνθρακα ως το 2050 και τα χρονοδιαγράμματα απόσυρσης των υφιστάμενων λιγνιτικών μονάδων προσπερνιούνται σαν επουσιώδεις λεπτομέρειες. Όμως, φαίνεται ότι και η οικονομική βιωσιμότητα των δύο εταιριών σε βάθος χρόνου δεν αποτελεί ιδιαίτερη προτεραιότητα για κανέναν. Όσο η διείσδυση των ΑΠΕ θα μεγαλώνει, οι ώρες λειτουργίας των λιγνιτικών μονάδων και άρα τα έσοδα τους θα μειώνονται συνεχώς, ενώ οι αυξανόμενες τιμές των δικαιωμάτων εκπομπών θα κάνουν τη λιγνιτική κιλοβατώρα όλο και πιο ακριβή. Παρόλα αυτά, ουδέποτε έχει αποδειχθεί η οικονομική βιωσιμότητα των 2 νέων λιγνιτικών μονάδων, Πτολεμαΐδα V και Μελίτη II.

«Τη στιγμή που το ΥΠΕΚΑ δεν έχει ακόμα ανοίξει τα χαρτιά του σε ό,τι αφορά στο ενεργειακό μέλλον της χώρας, επιχειρεί, στη μέση του καλοκαιριού, με τις ευλογίες της αξιωματικής αντιπολίτευσης, να προκαταβάλει οποιαδήποτε συζήτηση για τον πολυαναμενόμενο νέο ενεργειακό σχεδιασμό, δεσμεύοντας τη χώρα στον λιγνίτη για τις επόμενες δεκαετίες», δήλωσε ο Νίκος Μάντζαρης, συνεργάτης σε θέματα ενέργειας και κλιματικής αλλαγής του WWF Ελλάς.

ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ (ΠΟΤΑΜΙΑ ΚΑΙ ΑΚΤΕΣ) ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΕΥΡΩ;

Η Ομοσπονδία Οικολογικών Οργανώσεων Κορινθιακού Κόλπου «Η ΑΛΚΥΩΝ» εξέδωσε στα μέσα Ιουλίου μια ιδιαίτερα αξιοσημείωτη ανακοίνωση σε σχέση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την υπουργική απόφαση να επιτραπεί η απόληψη εκατοντάδων χιλιάδων τόνων αδρανών από τα ποτάμια της Βόρειας Πελοποννήσου για την κατασκευή της Ολυμπίας Οδού.

Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι δεν αρκούνται στην απόρριψη της λαθμενής αυτής απόφασης, αφού αγνοεί το οφθαλμοφανές

γεγονός της ήδη αυξανόμενης διάβρωσης των ακτών του Κορινθιακού, λόγω μη τροφοδοσίας τους με αδρανή, αλλά **αντιπροτείνουν ρεαλιστικές εναλλακτικές λύσεις**, έστω με κάποιο – όχι δυσβάστακτο-οικονομικό κόστος για την εταιρία.

Οι Οργανώσεις του Κορινθιακού συνεχίζουν να πιέζουν προς κάθε κατεύθυνση για να γίνει αντιληπτή η απλή αλήθεια ότι δεν έχει νόημα να κατασκευάζεις νέους δρόμους εις βάρος των ακτών που είναι ένας από τους βασικούς λόγους της ίδιας της κατασκευής τους.

2014: ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΘΕΡΜΟΤΕΡΟ ΕΤΟΣ ΣΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΧΡΟΝΙΚΑ;

Ο **Αύγουστος** μας ...τελειώνει όπου να 'ναι και ταυτόχρονα ολοκληρώνεται και το φετινό καλοκαιράκι. Οι μέρες μίκρυναν αισθητά και η ζέστη μετριάσθηκε. Βέβαια, φέτος ο **Ιούνης** ήτανε δροσερούλης και τον **Ιούλη** και τον **Αύγουστο** είχαμε αρκετές μπόρες και ψυχρούλες κι έτσι αποφανθήκαμε «γενικά» ότι το φετινό καλοκαίρι δεν ήτανε και τόσόσο ζεστό.

Παρόλα αυτά και σύμφωνα με τον παγκόσμιο κλιματικό χάρτη της **Εθνικής Υπηρεσίας Ωκεανών και Ατμόσφαιρας των ΗΠΑ (NOAA)**, στις περισσότερες περιοχές του πλανήτη κατά το 2014 τα ρεκόρ υψηλών θερμοκρασιών σχεδόν καταρρίφθηκαν! Για παράδειγμα στην **Αυστραλία** σημειώθηκαν τόσο ισχυρά κύματα καύσωνα, ώστε οι νυχτερίδες ζαβλακωμένες από τη ζέστη έπεφταν από τα δέντρα! Επίσης, υπάρχει και ένα ...ζήτημα αντίληψης: καθώς ο πλανήτης θερμαίνεται ολοένα και περισσότερο, οι άνθρωποι ...ξεσηνηθίζουν τις ψυχρές κλιματικές συνθήκες, με συνέπεια, όταν πιάνει κρύο να το προσέχουν περισσότερο!

Μέχρι στιγμής, λοιπόν, το 2014 συγκρίνεται με τα **πέντε θερμότερα έτη** που έχουν ποτέ καταγραφεί και, εάν οι θερμοκρασίες διατηρηθούν στο ίδιο ...ύψος, ίσως αποτελέσει το τρίτο θερμότερο έτος από το 1880 που διενεργούνται μετρήσεις και μάλιστα με παγκόσμια

Ο πλανήτης μας θερμαίνεται όλο και περισσότερο!

θερμοκρασία εδάφους 0,66 βαθμούς Κελσίου **υψηλότερη** από τη μέση θερμοκρασία του 20^{ου} αιώνα!

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο φετινός Μάιος και ο Ιούνιος ήταν οι θερμότεροι αντίστοιχοι μήνες στα χρονικά και από τα μέχρι τώρα πέντε θερμότερα έτη, τέσσερα έχουν καταγραφεί κατά τη διάρκεια του αιώνα που διανύουμε και ένα στα τέλη του προηγούμενου (ήτοι: 2010, 2005, 1998, 2013, 2003)!

ΜΕΔΟΥΣΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΗΓΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ

Παρατηρώντας και εξερευνώντας προσεκτικά τη φύση οι επιστήμονες έχουν πολλές φορές «διδασχθεί» αποτελεσματικότερες μεθόδους αντιμετώπισης και επίλυσης ποικίλων πρακτικών προβλημάτων. Όμως, τελευταία, βρετανοί ερευνητές «αναγνώρισαν» ότι η **μέδουσα Rhizostoma pulmo**, η οποία απαντάται στον **Ατλαντικό** και τη **Μεσόγειο**, χρησιμοποιεί για αναζήτηση τροφής μία προηγμένη **στρατηγική**, την οποία οι **μαθηματικοί** ονομάζουν ταχεία **προσομοιωμένη ανόπτηση** και την εφαρμόζουν ήδη (!) στους γρηγορότερους **υπερ-υπολογιστές** του κόσμου!

Για τους μαθηματικούς, η ταχεία προσομοιωμένη ανόπτηση αποτελεί έναν **αλγόριθμο**, που εκτελεί ένας υπερ-υπολογιστής και

Η μέδουσα Rhizostoma pulmo

παρέχει τη δυνατότητα εύρεσης βέλτιστων λύσεων σε πολύπλοκα προβλήματα μέσα σε ένα σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Για τη μέδουσα, όμως, η μέθοδος αυτή, αποτελεί μία εξαιρετικά εξελιγμένη στρατηγική αναζήτησης, ταξινομημένη

σε μία σειρά **προβλέψιμων κινήσεων** που τη φέρνουν ολοένα πιο κοντά σε μεγάλες ποσότητες **πλαγκτόν**, δηλ. το φαί της!

Οι ερευνητές λένε ότι καρχαρίες, πικουίνοι, μέλισσες, μυρμηγκια, χελώνες, ακόμα και πρωτόγονοι άνθρωποι έχουν χρησιμοποιήσει στο παρελθόν, άλλες **λιγότερο εξεζητημένες τεχνικές** κατά τη διαδικασία αναζήτησης τροφής. Μόνο η συγκεκριμένη μέδουσα ξεχωρίζει για την αποτελεσματικότητά της στρατηγικής της, καθώς, όταν έχει εξερευνήσει εντατικά μία περιοχή, τότε εγκαθίσταται στην επόμενη και ξεκινά νέα περίοδο αναζήτησης! Και τούτο, διότι έχει ανάγκη τη **μεγαλύτερη δυνατή συγκέντρωση λείας** για να ικανοποιήσει την όρεξή της, σε αντίθεση με άλλους οργανισμούς!

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΟ

Επ' ευκαιρία της **παγκόσμιας ημέρας ουρακοτάγκου (19/8)** η οργάνωση **International Animal Rescue** εξέπεμψε **SOS** από το καταφύγιο αγρίων ζώων στη **νήσο Βόρνεο**, καθώς τον ερχόμενο Οκτώβρη ένα είδος ουρακοτάγκου θα προστεθεί επισήμως στη λίστα με τα **25 πρωτεύοντα θηλαστικά**, που κινδυνεύουν περισσότερο με **εξαφάνιση!** Οι **λαθροθήρες** κυνηγούν αλύπητα το μοναδικό αυτό ζώο, ενώ οι επιστήμονες δημοσιεύουν όλο και περισσότερες μελέτες, που αποδεικνύουν τις ικανότητές του. Π.χ. πρόσφατα, έγινε γνωστό ότι οι αρσενικοί ουρακοτάγκοι είδους της **Σουμάτρας**, προτού κοιμηθούν, «εκπέμπουν» ισχυρό «ηχητικό σήμα» με τη διαδρομή, που θα ακολουθήσουν την επόμενη μέρα, ώστε να τους βρουν εύκολα τα θηλυκά που έχουν οίστρο!

Στις **ΗΠΑ** φαίνεται ότι οι άνθρωποι «μπούχτισαν» την ... **πολλή υψηλή τεχνολογία!** Αλλιώς δεν εξηγείται ότι **κατασκήνωση μακριά** από οτιδήποτε **ψηφιακό** λειτούργησε στην **Καλιφόρνια** στο **Camp Grounded** στην περιοχή **Navarro** για δεύτερη συνεχή χρονιά, μετά την επιτυχία του εγχειρήματος το 2013. Επίσης, Ομάδα εθελοντών με τη χαρακτηριστική επωνυμία **Reboot** (όρος που δηλώνει την επανεκκίνηση του συστήματος) καθιέρωσε από πρόπερσι την «**ημέρα της αποσύνδεσης**» ή καλύτερα **National Day of Unplugging**, που γιορτάζεται την πρώτη Παρασκευή του Μαρτίου. Από την ώρα που θα δύσει ο ήλιος την Παρασκευή και επί 24 ώρες, οι «πιστοί» καλούνται να βάλουν στην άκρη **smartphone, tablet και PC, κονσόλες και MP3-φωνα** και ζήσουν στον ...πραγματικό κόσμο. Δύσκολο... αλλά όχι αδύνατο!

Αφιέρωμα

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΤΟΣΚΑΝΗ

Ένα ευχάριστο αντάμωμα

Η συνάντηση της ΟΙΚΟΠΑΡΕΑΣ έγινε στο λιμάνι της Πάτρας στην αίθουσα αναχωρήσεων. Φετινός προορισμός η Τοσκάνη της Ιταλίας, γνωστή σ' ολόκληρο τον κόσμο για την τέχνη της, την ιστορία της, τα όμορφα τοπία της αλλά και για τα κρασιά της.

Συνεπείς στο ραντεβού τους παλιοί φίλοι και νέοι, συναντηθήκαμε στον καθορισμένο χρόνο και τόπο, όπου τις αγκαλιές και φιλιές διαδέχθηκαν οι σχετικές συζητήσεις αλληλοενημέρωσης για τα εκατέρωθεν προσωπικά νέα.

Ύστερα από ένα ήσυχο ταξίδι, φθάσαμε, το πρωί του Σαββάτου, στον προορισμό μας στην Αγκόνα, από όπου ξεκίνησε το οδοιπορικό μας.

Μοντεπουλτσιάνο και Μονταλτσίνο

Πρώτος σταθμός το Μοντεπουλτσιάνο, χτισμένο σ' έναν ασβεστολιθικό λόφο, σε υψόμετρο 605 μέτρων από τη θάλασσα. Δεσπόζει πάνω από τη λίμνη Τραζιμέρνο και τους καταπράσινους λόφους της Ούμπρια, περιβάλλεται δε από οχυρωματικά τείχη.

Το χωριό απλώνεται γύρω από έναν κεντρικό ανηφορικό δρόμο, το Κόρσο, που πλαισιώνεται από ενδιαφέρουσες εκκλησίες και αναγεννησιακά μέγαρα. Η περιοχή έχει πολλά οινοποιεία και εδώ παράγεται το γνωστό κόκκινο κρασί, το *Vino Nobile di Montepulciano*.

Επόμενος σταθμός το χωριό Μονταλτσίνο, ένα από τα πιο χαριτωμένα χωριά της Τοσκάνης. Προσωπικά μού άρεσε πάρα πολύ. Το Μονταλτσίνο δείχνει σταματημένο στο παρελθόν με τους στενούς δρόμους του, τα πολλά μικρά μαγαζάκια και το θαυμάσιο κάστρο του (τη Φορτέτσα του 14^{ου} αιώνα με τους εντυπωσιακούς προμαχώνες). Και εδώ παράγονται εξαιρετικά κρασιά, όπως το γνωστό *Brunello* και το *Rosso de Montalcino*.

Με εξαιρετικές εντυπώσεις από την περιήγηση στα προαναφερθέντα χωριά συνεχίσαμε, διασχίζοντας την Κεντρική Τοσκάνη με κατεύθυνση τη Σιένα. Όλη η διαδρομή υπήρξε καταπληκτική. Φανταστικές οι καλλιέργειες (αμπέλια, ελιές, κυπαρίσσια, καλλιπυστικά φυτά – ανθοκήπια, κλπ).

Σιένα και Σαν Τζιμινιάνο

Η Σιένα είναι χτισμένη, όπως και η Ρώμη, σε επτά λόφους. Χωρίζεται σε 17 περιφέρειες, τα ζώα – σύμβολα των οποίων διακρίνονται παντού.

Μετά την εγκατάστασή μας στο ξενοδοχείο πήγαμε στην κεντρική πλατεία, στην *PIAZZA DEL CAMPO*, που αποτελεί την καρδιά της πόλης, έχει σχήμα κοχυλιού και μοιάζει μ' ένα τεράστιο αμφιθέατρο. Η εν λόγω πλατεία μετατρέπεται σε σκηνή για το «πάλιο», τον περίφημο ετήσιο ιππικό αγώνα. Εδώ βρίσκεται το Παλάτσο Πούμπλικο με το κωδωνοστάσιό του, που φιλοξενεί μερικά από τα μεγαλύτερα έργα τέχνης της πόλης.

Η Πιάτσα Ντελ Κάμπο αντιπροσωπεύει μία από τις ωραιότερες πλατείες της Ευρώπης. Η πρώτη μας επαφή με τη Σιένα υπήρξε άριστη (είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε και παραδοσιακά δρώμενα από τις συντεχνίες της πόλης).

Το πρωί της Κυριακής (13/7) άρχισε η ξενάγησή μας στη Σιένα. Εκτός από την Πιάτσα ντελ Κάμπο, επισκεφθήκαμε το Ντουόμο της Σιένας, έναν από τους πλέον εντυπωσιακούς ναούς της Ιταλίας. Χαρακτηριστικό είναι το δάπεδο του ναού, που αποτελείται από 56 αφηγηματικές συνθέσεις, δημιουργίες των μεγαλύτερων καλλιτεχνών της Σιένας.

Η ξενάγηση συνεχίστηκε στο διασημότερο χωριό της Τοσκάνης, με τους περίφημους πύργους του, το Σαν Τζιμινιάνο. Από τους 72 πύργους του, που είχε αρχικά, σήμερα έχουν απομείνει 14 και είναι ορατοί από απόσταση αρκετών χιλιομέτρων από το χωριό. Χαρακτηριστικοί είναι οι δύο ισουψείς πύργοι, οι και «δίδυμοι πύργοι» αποκαλούμενοι. Η θέα είναι καταπληκτική προς την

κοιλιάδα, όπου οι υπάρχουσες καλλιέργειες αποδεικνύουν το εύφορο του εδάφους και την αγάπη των κατοίκων-καλλιεργητών στη μάνα γη. Παντού πράσινο, λουλούδια, φως, καθαρή ατμόσφαιρα και ηρεμία. Η επιτυχημένη σύζευξη του σύγχρονου τρόπου ζωής με σεβασμό στο περιβάλλον, στην ιστορία και στην παράδοση, στο ωραίο αυτό χωριό, αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός.

Εθνικό Πάρκο Καζεντίνο

Το πρωί της Δευτέρας (14/7) αφήσαμε τη Σιένα με προορισμό το Εθνικό Πάρκο Καζεντίνο. Η διαδρομή, όπως συμβαίνει στην Τοσκάνη, θαυμάσια. Το πάρκο είναι το μεγαλύτερο της Ιταλίας, βρίσκεται δίπλα από τα Απέννινα Όρη και είναι προστατευόμενο. Φιλοξενεί μία μεγάλη ποικιλία χλωρίδας και πανίδας (είδαμε ελάφια). Από την περιοχή αυτή πηγάζει, κυρίως, ο ποταμός Άρνος, μέσω του οποίου η ξυλεία από το δάσος έφθανε στη Φλωρεντία και στο Λιβόρνο, το λιμάνι της Τοσκάνης (το δεύτερο σε μέγεθος λιμάνι της Ιταλίας).

Η πεζοπορία και η ξενάγηση ήταν εξαιρετική. Επισκεφθήκαμε το ιστορικό μοναστήρι «*CAMALDOLI*», που βρίσκεται μέσα στο πάρκο. Είδαμε δέντρα ύψους 45 μέτρων και ηλικίας 300 ετών, μικρούς καταρράκτες, λίμνες, το μικρό εκκλησάκι της «Παναγίας του χιονιού», κλπ. Άριστη εντύπωση μας έκανε το φαρμακείο του Μοναστηριού, η «*ANTICA FARMACIA DEL MONACI CAMALDOLESI*», όπου είδαμε τα σκεύη – εργαλεία, που χρησιμοποιούσαν στο μεσαίωνα και μετά για την παρασκευή διαφόρων φαρμάκων.

Τέλος, αφού γευματίσαμε σε εστιατόριο, εντός του πάρκου, τοπικές γευστικές ποικιλίες (οι τιμές ικανοποιητικές), αναχωρήσαμε για την Φλωρεντία, την πόλη των λουλουδιών.

Φλωρεντία

Την επόμενη μέρα το πρωί άρχισε ξενάγησή μας στη Φλωρεντία από την πλατεία του Μιχαήλ Άγγελου. Η θέα από την πλατεία καταπληκτική, μπροστά σου βλέπεις, σχεδόν, ολόκληρη την πόλη. Δικαίως ονομάζεται η «βεράντα», το «μπαλκόνι» της Φλωρεντίας. Απολαύσαμε τη θέα και φωτογραφηθήκαμε.

Σ.Σ. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει αποσπάσματα του οδοιπορικού που συνέταξε ο φίλος Στρ. Κλούρας. Διαβάστε ολόκληρο το εξαιρετικό άρθρο στην ιστοσελίδα μας www.oikira.gr

ΜΙΚΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η ξενάγησή μας συνεχίστηκε στα αξιοθέατα της πόλης και μεταξύ των άλλων επισκεφθήκαμε το μεγαλοπρεπές Ντουόμο. Στην ίδια πλατεία του Ντουόμο βρίσκεται και το Βαπτιστήριο με τις θαυμάσιες ανατολικές θύρες του Λορέντσο Γκιμπέρτι, τις οποίες ο Μιχαήλ Άγγελος, όταν τις είδε, ενθουσιασμένος, τις ονόμασε «πύλες του Παραδείσου».

Ακολούθησε η επίσκεψή μας στην όντως εντυπωσιακή Πιάτσα ντε λα Σινιορία ή πλατεία της Γερουσίας, η οποία είναι ένα μοναδικό υπαίθριο μουσείο με αγάλματα, όπου φιλοξενεί τις δημόσιες εκδηλώσεις της πόλης και όπου υπάρχουν συγκεντρωμένα πολλά γλυπτά.

Στην πλατεία βρίσκεται το εντυπωσιακό Παλάτσο Βέκιο (παλιό παλάτι), όπου, μεταξύ των άλλων, στεγάζεται το Δημαρχείο της πόλης και πολλά αξιόλογα έργα. Τα αγάλματα του Δαβίδ και του Ηρακλή τοποθετήθηκαν μπροστά στην κυρία είσοδο του Παλάτσο Βέκιο ως σύμβολα της ανακτηθείσας και με ζήλο διατηρηθείσας ελευθερίας, αλλά και ως ένα είδος προειδοποίησης γι' αυτούς που θα ήθελαν να καταλύσουν τη Δημοκρατία.

Σειρά στην ξενάγηση πήρε η περίφημη Πόντε Βέκιο (παλαιά γέφυρα) που περνάει πάνω από τον ποταμό Άρνο και ενώνει τα δύο τμήματα της πόλης. Είναι η πιο παλιά γέφυρα, από τις εννέα υπάρχουσες. Πάνω στη γέφυρα, κατά μήκος, υπάρχουν σήμερα πολλά μαγαζιά που επιδίδονται στην κατασκευή και εμπορία κοσμημάτων και τα οποία αντικατέστησαν τα παλαιά σφαγεία και βυρσοδεψεία της Φλωρεντίας. Η Πόντε Βέκιο είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά αξιοθέατα της Φλωρεντίας, με φανταστικό ηλιοβασίλεμα.

Το απόγευμα η ξενάγηση συνεχίστηκε στο διασημότερο μουσείο της Ιταλίας στο Ουφίτσι, όπου φιλοξενείται μία συλλογή μοναδικών πινάκων, έργα των μεγαλύτερων ζωγράφων της Φλωρεντινής Αναγέννησης. Λέγεται ότι για την ιστορία της Τέχνης, αν είναι να δεις μόνο ένα μουσείο, αυτό είναι η πινακοθήκη Ουφίτσι, το καύχημα των Μεδίκων. Σήμερα, οι αίθουσες του Μουσείου – Πινακοθήκης φιλοξενούν την αφρόκρεμα της Φλωρεντινής τέχνης του 14^{ου} και 15^{ου} αιώνα, αλλά και αριστουργήματα από άλλα σημεία της Ιταλίας. Αφού αποχωρήσαμε από το Ουφίτσι, κάποιος παρακολουθήσαμε μία θαυμάσια συναυλία κλασικής μουσικής στην πιάτσα ντε λα Σινιορία.

Φυσικά και φάγαμε παγωτό στο ιστορικό Βιβόλι («BAR VIVOLI»), τη τζελατερία, που ισχυρίζεται, ότι κάνει «το καλύτερο παγωτό του κόσμου» και επισκεφθήκαμε «χα-

ζεύοντας», τις εντυπωσιακές βιτρίνες, που είναι εκτεθειμένη όλη η ιταλική μόδα στην οδό Τορναμπουόνι, την, κατά την ξεναγό μας, «οδό της αμαρτίας».

Τέλος, είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουμε και στη Φλωρεντία (όπως και στη Σιένα), παραδοσιακά – ιστορικά δρώμενα των συντεχνιών, καθώς και αναπαράσταση της επιστροφής της σορού του Μιχαήλ Άγγελου από τη Ρώμη στη Φλωρεντία για την ταφή του.

Λούκα και Πίζα

Το πρωί της Τετάρτης (16/07) κατευθυνθήκαμε για την Λούκα, σε μία εξαιρετική διαδρομή (θαυμάσιες καλλιέργειες και κυρίως φυτώρια καλλιπυστικών φυτών).

Η πόλη περιβάλλεται από τα πιο καλοδιατηρημένα αναγεννησιακά τείχη στην Ευρώπη, που ανεγέρθηκαν για την άμυνα της πόλης κατά των Δουκών της Τοσκάνης.

Ξεναγηθήκαμε στο Ντουόμο της πόλης, που χρονολογείται από τον 11^ο αιώνα. Αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα του περίτεχνου ρομανικού ρυθμού της Πίζας. Σύμβολο της Λούκα είναι το Τόρε ντέι Γκουινίτζι, ο μεσαιωνικός πύργος με τις βελανιδιές, που έχουν φυτρώσει στην κορυφή του. Τέλος, επισκεφθήκαμε τη γραφική Πιάτσα ντε Μερκάτο, η οποία έχει το σχήμα αρχαίου ρωμαϊκού αμφιθεάτρου. Επίσης είδαμε και το σπίτι που γεννήθηκε ο Τζιάκομο Πουτσίνι, όπου συνθέσε μερικές από τις δημοφιλέστερες όπερες. Χαρακτηριστικό της Λούκα είναι η μεγάλη χρήση, από τους κατοίκους της για τη μετακίνησή τους, του ποδηλάτου (άκρως οικολογικό μέσο μεταφοράς).

Από τη Λούκα συνεχίσαμε για την πόλη της Πίζας, την πατρίδα του Γαλιλαίου. Η επίσκεψή μας στην Πίζα περιορίστηκε στην Πιάτσα ντέι Μιράκολι (Πλατεία των Θαυμάτων), μία μεγάλη καταπράσινη πλατεία με τον γνωστό κεκλιμένο πύργο της Πίζας, το Ντουόμο, το Βαπτιστήριο και το Κάμπο Σάντο (το κοιμητήριο). Ο Τόρε Πεντέντε, ο κεκλιμένος πύργος, στο βάθος της πλατείας στέκεται μεγαλοπρεπής, Ο Πύργος είναι οκταώροφος και έχει ύψος 54,5 μ.. Στην αρχή της πλατείας βρίσκεται το Βαπτιστήριο, ένα κράμα ρομανικής και γοθικής αρχιτεκτονικής. Είναι ένα εξαιρετικό οικοδόμημα, με εσωτερικό εξώστη, όπου γινόταν το ομαδικό βάπτισμα των προσερχομένων στο χριστιανισμό ανθρώπων.

Στο μέσον της πλατείας βρίσκεται το Ντουόμο, ένα εντυπωσιακό οικοδόμημα με θαυμάσιες τοιχογραφίες και πολλά έργα γνωστών καλλιτεχνών της Τοσκάνης.

Επιστρέψαμε στη Φλωρεντία και μετά από μια σύντομη ξεκούραση πήγαμε πάλι στο κέντρο για μια τελευταία βόλτα. Την Φλωρεντία δεν την χορταίνεις και, αν, φεύγοντας, νιώσεις, ότι δεν έχεις ακόμα δει τίποτε απ' αυτήν, η παράδοση λέει, ότι αρκεί να βάλεις το χέρι σου στο στόμα του αγριογούρουνου («Το Γουρουνάκι», έργο του Πιέτρο Τάκα) στη Φοντάνα ντελ Πορτσελίνο, για να ξαναγυρίσεις! Εγώ το έκανα. Δεν μένει παρά να περιμένω, αν θα επιβεβαιωθεί ο μύθος, η παράδοση, η ευχή.

Το αποχαιρετιστήριο γλέντι και η επιστροφή

Εντελώς τυχαία μια ομάδα της ΟΙΚΟΠΑΡΕΑΣ γνώρισε τον Τζίνο, με καταγωγή από την Πάτρα, ο οποίος διαθέτει στη Φλωρεντία ένα κέντρο, την «TABERNA ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥΣΟΣ». Η συμφωνία κλείστηκε και έτσι το τελευταίο βράδυ στην Ιταλία είχαμε ένα καταπληκτικό αποχαιρετιστήριο γλέντι με ελληνική κουζίνα αλλά και ζωντανή ελληνική μουσική! Ήταν το καλύτερο κλείσιμο για την εκδρομή μας, αφού την επόμενη μέρα θα παίρναμε το δρόμο της επιστροφής.

Η εκδρομή μας υπήρξε επιτυχής και αυτό οφείλεται σε όλη την ΟΙΚΟΠΑΡΕΑ. Τη διαπίστωση αυτή την απέδωσε άριστα μια συνταξιδέυτρια «Ο καθένας και η καθεμιά έβαλε το δικό του/της κομμάτι στο παζλ της επιτυχίας, όλοι είχαμε συμμετοχή σ' αυτή την επιτυχία».

Εύχομαι καλή αντάμωση στην επόμενη εκδρομή της ΟΙΚΙΠΑ. Μέχρι τότε «Ερρωσθε εν τη κρίσει!»

Στράτος Δ. Κλούρας

Εκδηλώσεις

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΙΠΑ

Την Παρασκευή, 13 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε συζήτηση στα γραφεία της ΟΙΚΙΠΑ σχετικά με το νεανικό εθελοντισμό. Την οργάνωση της συζήτησης ανέλαβε η **Kira Xue**, φοιτήτρια Διοίκησης Επιχειρήσεων από τον Καναδά, στα πλαίσια της εθελοντικής εργασίας της στην ΟΙΚΙΠΑ (για την οποία έγραψε και η ίδια δυο λόγια στο προηγούμενο φύλλο της "Εν Αιθρία")

Βασικός στόχος της εκδήλωσης ήταν η αναζήτηση τρόπων και πρακτικών, με τις οποίες θα μπορούσε να αυξηθεί η συμμετοχή νέων ανθρώπων σε εθελοντικές οργανώσεις, όπως η ΟΙΚΙΠΑ, μέσα από το παράδειγμα άλλων οργανώσεων της Ελλάδας και του εξωτερικού. Μια ιδιαιτερότητα της εκδήλωσης ήταν η πραγματοποίησή της σε δύο γλώσσες, Ελληνικά και Αγγλικά, καθώς οι τοποθετήσεις έγιναν από Έλληνες και ξένους ομιλητές, και στο κοινό βρέθηκαν, εκτός από τους τακτικούς φίλους της κίνησης, φοιτητές από διάφορα μέρη του κόσμου που βρίσκονται στην Πάτρα μέσω προγραμμάτων ανταλλαγής φοιτητών.

Την εκδήλωση άνοιξε η **Kira Xue** αναπτύσσοντας τους λόγους που καθιστούν τους νέους ανθρώπους ως βασικούς παράγοντες της κοινωνικής αλλαγής και παρατηρώντας ότι σε μια πόλη σαν την Πάτρα που φιλοξενεί τόσους φοιτητές, οι νέοι άνθρωποι θα έπρεπε να αποτελούν τον βασικό κορμό των τοπικών ΜΚΟ. Η παρουσίαση που μας έκανε στη συνέχεια είχε πολλά ενδιαφέροντα σημεία σχετικά με το πώς καλλιεργείται η κουλτούρα του εθελοντισμού στον Καναδά, όπως το γεγονός ότι οι Καναδοί μαθητές Λυκείου πρέπει να συμπληρώσουν τουλάχιστον 40 ώρες εθελοντικής εργασίας για να πάρουν απολυτήριο, αλλά συχνά αναλαμβάνουν διοικητικά πόστα στις ΜΚΟ που εργάζονται, ενώ έχουν μέχρι και αντιπροσώπους στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης τους!

Στη συνέχεια μας μίλησε (μέσω video!) η **Diana Yoon**, επίσης από τον Καναδά, μέλος του οικολογικού δικτύου οργανώσεων **Ecosource**. Η Diana μάς περιέγραψε διάφορα δρώμενα που προωθούν τη βιολογική καλλιέργεια και τη σωστή διατροφή στην περιοχή της, όπως η δημιουργία "κοινωνικών κήπων", που είναι δημόσιες εκτάσεις, όπου μπορούν μαθητές ή φτωχές οι-

κογένειες να καλλιεργούν φρούτα και λαχανικά για δική τους χρήση αλλά και για πώληση στις τοπικές αγορές.

Επόμενη ομιλήτρια ήταν η **Julia de la Sonrisa** από τη Γερμανία, μέλος της **Greenpeace**. Η Julia, μέσα από την παρουσίαση δράσεων της Greenpeace σε πλατείες και άλλους δημόσιους χώρους, μας έδειξε ότι οι νέοι εθελοντές προτιμούν δράσεις που απαιτούν από αυτούς ενεργή συμμετοχή, που τους φέρνουν σε επαφή με τη φύση ή και τον αθλητισμό, και που προβάλλουν τα θέματά τους μέσα από απλές εικόνες και διαγράμματα.

Δύο μέλη του **AIESEC**, η **Μαριάννα Σερασκέρη** και η **Ναταλία Γιαννοπούλου**, μας μετέφεραν την προσωπική τους εμπειρία ως φοιτήτριες στην Πάτρα, μας μίλησαν για τα προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών και τη σχέση τους με τις ΜΚΟ και έστρεψαν την προσοχή μας σε σημεία που πρέπει να αναβαθμιστούν για να γίνουν οι εθελοντικές ομάδες πιο ελκυστικές και προσβάσιμες στους νέους, όπως η έγκαιρη και μαζική ενημέρωση του κόσμου πριν από κάθε δράση και η συνεργασία με το Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ, ώστε να οργανωθούν από κοινού δράσεις που θα ενδιαφέρουν και θα εμπλέκουν περισσότερους φοιτητές.

Αφού ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις, η Kira έκανε μια σύνοψη των κυριότερων σημείων τους και πρότεινε κάποιες ιδέες που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν τις δράσεις μας και να μας φέρουν πιο κοντά σε νέους ανθρώπους που ενδιαφέρονται για τον εθελοντισμό. Ακολούθησε διάλογος μεταξύ των παρευρισκόμενων, απ' όπου προέκυψαν σημαντικά συμπεράσματα για την απήχηση των εθελοντικών οργανώσεων στο φοιτητικό κόσμο της Πάτρας.

Η παρουσία πολλών νέων ανθρώπων έδωσε ένα ευχάριστο χρώμα στο στέκι μας στη Σαχτούρη, και απέφερε στην ΟΙΚΙΠΑ πολλές ιδέες και προτάσεις προς υλοποίηση. Θα χαρούμε πολύ να έχουμε ανάλογη συμμετοχή και στις δράσεις που σχεδιάζουμε για τους επόμενους μήνες.

Kira Xue

Julia de la Sonrisa

Μαριάννα Σερασκέρη

Ναταλία Γιαννοπούλου

Πρόγραμμα FOODPRINT: ενώνοντας πολιτισμούς και καρδιές

Ολοκλήρωση του προγράμματος με το ταξίδι στην Πορτογαλία και Ισπανία

Μια από τις εντονότερες κοινές εμπειρίες που ζήσαμε τα μέλη της ΟΙΚΙΠΑ τα τελευταία τρία χρόνια υπήρξε η συμμετοχή στην υλοποίηση των δυο ευρωπαϊκών προγραμμάτων στα οποία πήραμε μέρος: του προγράμματος ανταλλαγής εθελοντών μεγαλύτερης ηλικίας **Ecosynergy 50+** και του προγράμματος δια βίου μάθησης **Foodprint.eu**.

Τον περασμένο Ιούνιο τα δύο προγράμματα ολοκληρώθηκαν με την παρουσία τριών Πολωνών εθελοντών στην Πάτρα, όσον αφορά στο πρώτο, και τη συμμετοχή δύο μελών της ΟΙΚΙΠΑ στο τελικό κοινό ταξίδι των οργανώσεων που από κοινού υλοποίησαν το πρόγραμμα Foodprint.eu.

Στο παρόν κείμενο θα επιχειρήσουμε να πούμε λίγα - ελάχιστα - για την εμπειρία του κοινού ευρωπαϊκού ταξιδιού εκπροσώπων οργανώσεων περιβάλλοντος, τουρισμού, πολιτισμού, από εννιά διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες στο δυτικότερο κομμάτι της Ιβηρικής χερσονήσου.

Πολλές αφητηρίες Μια ευρωπαϊκή συνείδηση

Περιεχόμενο και στόχος του προγράμματος ήταν η ανταλλαγή στοιχείων πολιτισμού που σχετίζονται με τη διατροφή και η προσέγγιση και αλληλοκατανόηση ενεργών μελών των οργανώσεων από χώρες τόσο διαφορετικές και μακρινές όσο η Φινλανδία και η Πορτογαλία ή η Τουρκία και η Εσθονία. Μέσα από την ανταλλαγή συνταγών, τραγουδιών, λεξιλογίου, παραδοσιακών ιστοριών προέκυψε μια εμπειρία πλούσια όχι μόνο σε πληροφορίες αλλά και, προπαντός, σε συναισθήματα και ανθρώπινες φιλίες. Η ισπανο-πορτογαλική συνάντηση, όπως ρητά εξάλλου δήλωσε ο υπεύθυνος της ισπανικής οργάνωσης και συντονιστής του προγράμματος Benito Otero Varela, υπήρξε συνειδητά μια επιτομή, μια επιτυχημένη σύνθεση όλων των ιδεών, των πρωτοτυπιών, των συχνά συγκινητικών πρωτοβουλιών που έλαβαν οι οργανωτές των προηγούμενων έξι ταξιδιών, για να κάνουν καθένα απ' αυτά, όπως και

πράγματι ήταν, μια εντελώς ιδιαίτερη και αξέχαστη εμπειρία. Ας δώσουμε, λοιπόν, κάποιες όψεις του εξαιρετικού αυτού ταξιδιού, στο οποίο την ΟΙΚΙΠΑ εκπροσώπησαν η Γεωργία Μπούνια, ο Γιώργος Κανέλλης και η Ελευθερία Αλεξανδράτου.

Πορτογαλία: Το χρυσό καλαμπόκι

Βάση μας στη βόρεια Πορτογαλία, μετά από μια πρώτη γεύση από το αεροδρόμιο και την παραθαλάσσια πόλη του Πόρτο, ήταν η Λουσά, μια καθαρή και τακτοποιημένη πόλη τουριστική, μεσαίου μεγέθους στον πορτογαλικό Βορρά. Η αίσθηση της ιστορίας έντονη και στην ίδια τη διαμονή μας σε ένα διατηρημένο παλάτι που είχε μετατραπεί σε ξενοδοχείο - μπουτίκ. Στην πόλη χαρήκαμε το τοπικό πανηγύρι με λαϊκούς χορούς μπροστά από μια εκκλησία του 18^{ου} αιώνα, αλλά και τη σύζευξη της τοπικής κουζίνας με βάση τα θαλασσινά και της, παγκόσμιας ακτινοβολίας, μουσικής παράδοσης των τραγουδιών *fados*.

Από την πόλη βρεθήκαμε σε μια δασωμένη περιοχή με χωριά φτιαγμένα από σχιστόλιθο, που ξαναβρίσκουν ζωή ως τουριστικοί προορισμοί. Σ' ένα απ' αυτά, την *Penacova*, χορέψαμε αλά πορτογαλικά μαζί με τους εταίρους μας από την οργάνωση *Arte - Via* (Τέχνη - Ζωή) αλλά και μέλη συλλόγων παραδοσιακής μουσικής. Ιδιαίτερα ικανοποιητική ήταν η επίσκεψη στο Μουσείο αντικειμένων αλευροποιίας του *Vitorino Nemesio*, σε έναν υπέροχο λόφο με βλάστηση από χαμηλούς θάμνους και θαυμάσια θέα, γεμάτο από ανεμόμυλους, αιώνια σύμβολα και φορείς της αιολικής ενέργειας, ενεργειακής βάσης για το αλεύρι επί χιλιετίες και μεγάλης (με σύγχρονη μορφή) ελπίδας μας για ένα βιώσιμο μέλλον. Είχαμε τη χαρά να δούμε έναν από τους δεκάδες ανεμόμυλους του λόφου, να παράγει αλεύρι από τον καρπό - χρυσάφι, το καλαμπόκι.

Επανερχομαι στο θέμα της βλάστησης του λόφου, γιατί πρόκειται για μια από τις λίγες περιοχές στο Βορρά της Πορτογαλίας που έχει άθικτη αυτόχθονα βλάστηση και δεν έχει υποστεί την οικολο-

Μπροστά από γοτθικό ναό στο BETANZOS

γική υποβάθμιση που έφερε η άφρων εισαγωγή του ευκαλύπτου και της ακακίας, των οποίων πλέον η εξάπλωση εις βάρος των αυτοχθόνων ειδών, και σε συντριπτικό μάλιστα βαθμό, είναι πλέον πολύ δύσκολο να ανακοπεί. Να σημειώσουμε ακόμη την επίσκεψή μας στο *Lorvaso*, όπου φτιάξαμε με τα χέρια μας ζυμωτό ψωμί, το οποίο και ψήσαμε σε παραδοσιακό πρώην μοναστηριακό ξυλόφουρνο ηλικίας 600 ετών, σε μια θαυμάσια βιολογική φάρμα καθώς και την επίσκεψή μας στο περίφημο - από τα 3-4 αρχαιότερα της Ευρώπης - πανεπιστήμιο της *Kóμπρα*, κόσμημα του οποίου είναι η μνημειώδης χρυσοποίκιλη βιβλιοθήκη του, μνημείο του πλούτου που σώρευσε η πορτογαλική αυτοκρατορία την εποχή του αποικισμού της Ν. Αμερικής.

Γαλικία: Η κελτική περιοχή της Ισπανίας

Ξεκινώντας από την πόλη του *Betanzos*, ένα από τα λιμάνια της Γαλικίας στον Ατλαντικό, περιφέρειας της Ισπανίας με κατοίκους κελτικής καταγωγής, γνωρίσαμε το *Lugo*, πόλη 90.000 με το ιστορικό της κέντρο να περιβάλλεται από το μοναδικό, πλήρως διατηρημένο, ρωμαϊκό τείχος, μήκους χιλιομέτρων, πάνω στο οποίο περπατήσαμε.

Πραγματικά αξέχαστη ήταν η θέα προς τον Ατλαντικό από τους λόφους πάνω από τη μεγαλύτερη πόλη της Γαλικίας τη *La Coruña*, στην άκρη του μεγάλου λιμανιού της οποίας δεσπόζει ο ρωμαϊκός

φάρος του Ηρακλή, έμβλημα της πόλης και σε συνεχή λειτουργία επί δύο χιλιάδες χρόνια.

Αποκορύφωμα όμως του ταξιδιού στην Ισπανία ήταν η επίσκεψή μας στη φυλακή του *Texeiro*, καθηγητές του σχολείου της οποίας ήταν οι εταίροι μας στο πρόγραμμα.

Η φυλακή αυτή, με σημαντική συμβολή και του σχολείου της και των αφοσιωμένων στο καθήκον τους εκπαιδευτικών του, γίνεται όλο και περισσότερο ανθρώπινη με την ένταξη του μεγαλύτερου - και συνεχώς αυξανόμενου - ποσοστού κρατουμένων σε προγράμματα εργασίας και χειροτεχνικών δραστηριοτήτων. Η συνάντηση των μελών του προγράμματος με τους φυλακισμένους, προερχόμενους από χώρες τόσο μακρινές όσο η Βραζιλία με την Ουκρανία, οι οποίοι χάρηκαν ιδιαίτερα την έκθεση διατροφικών προϊόντων από τις εννιά χώρες, που διοργανώθηκε στο κλειστό γυμναστήριο της φυλακής. Αξέχαστη ανταπόδοση εκ μέρους τους ήταν η γιορτή που διοργάνωσαν ξευλιγώντας απίστευτα ταλέντα κωμικών, τραγουδιστών και χορευτών, και για την οποία γράφτηκε τραγούδι το "eat in Europe". Ήταν μια έμπρακτη απόδειξη της αξίας της παροχής μόρφωσης και δραστηριοτήτων μέσα σε ένα χώρο θλίψης, όπως μια φυλακή.

Σίγουρα με το τέλος των δύο προγραμμάτων είμαστε πλουσιότεροι σε ιδέες, γνώσεις, ανθρώπινες σχέσεις, κατανόηση της βαθύτερης ενότητας της ευρωπαϊκής διατροφικής κουλτούρας που αντλεί δύναμη από την ποικιλότητά της.

Οικολογία & Πολιτισμός

Μοναδικά έργα τέχνης σε... προσιπιάδες!

Το καλοκαίρι παραδίδει τη σκυτάλη στο Φθινόπωρο και στους πάγκους υπαίθριων και μη μανάβικων ή οπωροπωλείων θα έχετε δει μεγάλες, κάποιες τεραστίων διαστάσεων, σφαιρικού σχήματος ή αχλαδόσχημες, κολοκύθες σε αποχρώσεις υποκίτρινου έως έντονου πορτοκαλοκίτρινου. Θα σκεφτήκατε τις ωραίες, γευστικές κολοκυθόπιτες ή κολοκυθοτυρόπιτες που μπορούν να γίνουν με μια καλή συνταγή. Όμως ίσως δεν γνωρίζετε ότι μπορεί να αποτελέσουν τη βάση και το υλικό για ευφάνταστα έργα γλυπτικής τέχνης από εμπνευσμένους καλλιτέχνες, ενώ κάποια από αυτά μπορεί να μετατραπούν σε πρωτότυπα φωτιστικά!

Δείτε, λοιπόν, μερικά δείγματα και θαυμάστε:

Παγώνι

Παπαγάλοι

Φωτιστικό

Μια γλύπτρια κολοκύθας είναι η Marilyn Sunderland που κατάγεται από την Κολομβία και η ενασχόλησή της την έχει κάνει διάσημη! Με ανεξάντλητη φαντασία και μεγάλη προσοχή στη λεπτομέρεια η Marilyn σκαλίζει κολοκύθες δημιουργώντας μικρά κομψοτεχνήματα, τα οποία έχουν λάβει πολλά βραβεία. Λουλούδια, πεταλούδες, πουλιά, δαντελένια μοτίβα, παραδοσιακά τοπία του τόπου της αλλά και σκηνές από τη φύση αποτυπώνονται σε κάθε κολοκύθα, που αποτελεί τον ιδανικό καμβά, για να εκφράσει η

καλλιτέχνης τη δημιουργικότητά της με τα κομψοτεχνήματά της.

«Οι κολοκύθες είναι απλά λαχανικά της κουζίνας, αλλά ταυτόχρονα και μικρά έργα τέχνης. Εξαρτάται από ποια οπτική γωνία τις βλέπεις και με ποιον τρόπο επιλέγεις να τις επεξεργαστείς. Τα μαχαίρια, πάντως, και στις δύο περιπτώσεις κρίνονται απαραίτητα εργαλεία», λέει η ίδια χαριτολογώντας.

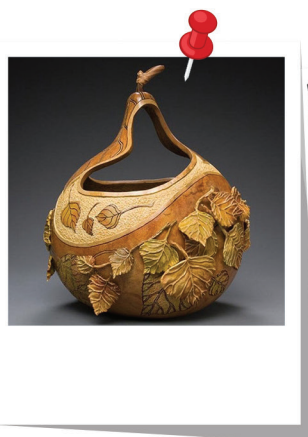
Ας θαυμάσουμε κάποια από τα έργα της:

Παναγιώτης Χαλούλος

<http://users.ach.sch.gr/pchaloul/>
<http://blogs.sch.gr/pchaloul/>

Διαδικτυακές πηγές:
<http://www.pinterest.com/TrinasCreations/gourd-art/>
http://naturahellas.blogspot.gr/2013/06/blog-post_7.html

Ανησυχητική μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων στη Μεσόγειο

Τα αλιευτικά αποθέματα στη Μεσόγειο μειώνονται σταθερά την τελευταία εικοσαετία, την ίδια στιγμή που σε άλλες αλιευτικές περιοχές της Ευρώπης καταγράφονται ελπιδοφόρες τάσεις αποκατάστασης των πληθυσμών. Αυτό είναι το βασικό εύρημα εργασίας του υπογράφοντος σε συνεργασία με τους **Χρήστο Μαραβέλια** και **Γιώργο Τσερπέ**, ερευνητές στο ΕΛΚΕΘΕ (Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών). Η εργασία δημοσιεύτηκε τον Ιούλιο στο επιστημονικό περιοδικό *Current Biology* με τίτλο «The Alarming Decline of Mediterranean Fish Stocks».

Πιο συγκεκριμένα, τα Ευρωπαϊκά αλιευτικά αποθέματα του **βορειοανατολικού Ατλαντικού** δείχνουν σημάδια **ανάκαμψης** την τελευταία δεκαετία χάρη στη λήψη κατάλληλων διαχειριστικών μέτρων που μείωσαν την αλιευτική πίεση. Παράλληλα, στις αλιευτικές περιοχές της ευρωπαϊκής Μεσογείου, κατά το διάστημα 1990-2010 η αλιευτική πίεση αυξάνεται σταθερά, η αλίευση γόνου εντείνεται και τα αποθέματα συρρικνώνονται.

Η μελέτη, που χρηματοδοτήθηκε εν μέρει από την Ε.Ε., αφορά σε 42 πληθυσμούς 9 ειδών από όλη τη Μεσόγειο, τόσο μικρών πελαγικών (γαύροι, σαρδέλες) όσο και βενθικών (π.χ. μπακαλιάρου, κουτσομούρες, μπαρμπούνια). Τα τελευταία εμφανίστηκαν πιο ευάλωτα, μιας και ζουν κοντά στον πυθμένα και αλιεύονται σε μεγάλες ποσότητες από **μηχανότρατες**, ενώ παράλληλα η γεννητική τους ωρίμανση καθυστερεί περισσότερο σε σχέση με τα μικρά πελαγικά. Από τα ευρήματά της έρευνας, δεδομένου ότι τόσο η περιοχή του ΒΑ Ατλαντικού όσο και αυτή της ευρωπαϊκής Μεσογείου υπάγονται στη ρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, προκύπτει το ερώτημα:

Γιατί είναι η κατάσταση τόσο καλύτερη στον ευρωπαϊκό Βορρά απ' ό,τι στο Νότο;

Τα αίτια του προβλήματος

Ένας βασικός λόγος αφορά στη **δομή** του **αλιευτικού στόλου** στη Μεσόγειο, σε συνδυασμό με την εκτεταμένη και σύνθετη ακτογραμμή της. Συγκεκριμένα,

στην Ελλάδα, και στη Μεσόγειο ευρύτερα, υπάρχει τεράστιος αριθμός μικρών αλιευτικών, τα οποία ξεφορτώνουν την ψαριά τους όχι μόνο σε ιχθυόσκαλες, όπου μπορεί να καταγραφεί, αλλά και σε ταβέρνες, μικρές μαρίνες, μικρά νησιά κ.ο.κ. Στις βόρειες χώρες τα αλιευτικά είναι συγκριτικά λιγότερα σε αριθμό και μεγαλύτερα σε μέγεθος, με αποτέλεσμα ο έλεγχος των αλιευτικών δραστηριοτήτων να είναι πολύ πιο ενδεδειγμένη. Στην Αγγλία, για παράδειγμα, οι ψαράδες υποχρεούνται να ξεφορτώνουν την ψαριά τους σε ιχθυόσκαλες, ώστε να καταγράφεται.

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στοιχεία Φεβρουαρίου 2014) η Ελλάδα διαθέτει 15.860 αλιευτικά σκάφη, το 18,1% του συνόλου των αλιευτικών σκαφών των 28 κρατών-μελών. Το δεύτερο μεγαλύτερο ποσοστό ανήκει στην Ιταλία, με 12.698 σκάφη (14,5%). Στην κατηγορία της χωρητικότητας, ωστόσο, το Ηνωμένο Βασίλειο, με μόλις 7,3% των σκαφών, καλύπτει το 11,3% του συνολικού τονάζ της Ε.Ε., ενώ οι Ολλανδοί, με 1% των σκαφών, έχουν το 8,7% του τονάζ (στην Ελλάδα το αντίστοιχο ποσοστό είναι μόλις 4,5%).

Η συγκριτική δυσκολία διαχείρισης στη Μεσόγειο προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τις βόρειες ευρωπαϊκές θάλασσες, οι περισσότερες αλιευτικές περιοχές είναι **πολυειδείς ιχθυότοποι**, όπου συμβιώνουν πολλά διαφορετικά είδη εμπορικού ενδιαφέροντος. Αυτό δυσκολεύει την αλιευτική

διαχείριση. Για παράδειγμα, ο γόνος του μπακαλιάρου είναι το ίδιο μέγεθος με την ενήλικη κουτσομούρα οπότε σε μια περιοχή που υπάρχουν και τα δύο είδη, αν το μάτι των δικτυών είναι αρκετά μεγάλο για να πιάσει την κουτσομούρα, θα πιάσει και πολλούς γόνους μπακαλιάρου.

Προτάσεις και πολιτικές

Μεταξύ των μέτρων που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη διαχείριση των αποθεμάτων στο πλαίσιο της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, που ισχύει από 1/1/2014, είναι η **οριοθέτηση νηπιοτροφείων** (περιοχών με πυκνή

παρουσία γόνων) και η **εποχική απαγόρευση του ψαρέματος** σε αυτές, όπως συμβαίνει στις βόρειες θάλασσες. Ωστόσο, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ακόμα και αν οριοθετούνταν τέτοιες περιοχές, λόγω του τεράστιου αριθμού των αλιευτικών σκαφών, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, θα ήταν δύσκολο να αστυνομευθούν επαρκώς.

Στην περίπτωση της Ελλάδας, η αδυναμία διαχείρισης των αποθεμάτων πάει βαθύτερα. Η **θαλάσσια έρευνα υποχρηματοδοτείται**, με συνέπεια οι γνώσεις μας για την ακριβή τοποθεσία των νηπιοτροφείων, για τις περιοχές και τα είδη που έχουν υποστεί τη μεγαλύτερη αλιευτική πίεση και για την εξέλιξη των αλιευτικών αποθεμάτων στις ελληνικές θάλασσες, να είναι περιορισμένες. Ειδικά κατά το διάστημα της δημοσιονομικής κάρτερησης της χώρας, η συλλογή αλιευτικών δεδομένων πάγωσε εντελώς. Η χώρα μας είναι το **μοναδικό κράτος-μέλος** που για πέντε χρόνια, από το 2009 ως τα τέλη του 2013, δεν συμμετείχε στο Ευρωπαϊκό **πρόγραμμα συλλογής αλιευτικών δεδομένων** που συγχρηματοδοτείται από την Ε.Ε., χάνοντας έτσι σχετικά ευρωπαϊκά κονδύλια και δεχόμενη ευρωπαϊκά πρόστιμα! Η κοινή υπουργική απόφαση, για να ενεργοποιηθεί εκ νέου το πρόγραμμα, εκδόθηκε τελικά μόλις τον περασμένο Νοέμβριο.

**Dr. Θαλάσσιας Βιολογίας, ερευνητής ΕΛΚΕΘΕ*

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΡΙΜΗΝΟΥ Οκτωβρίου – Δεκεμβρίου 2014

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014

Σάββατο 4 – Κυριακή 5 Οκτωβρίου:

Διήμερη εκδρομή στη Νότια Πελοπόννησο (Μεσσήνη, Πολυλίμνιο)

Πρώτη μέρα επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Μεσσήνης και στο μουσείο. Διανυκτέρευση στην Καλαμάτα. Δεύτερη μέρα αναχώρηση από Καλαμάτα για Πολυλίμνιο, διάσχιση και στη συνέχεια φαγητό στο εκεί χωριό. Αναχώρηση για Πάτρα.

Τετάρτη 15 Οκτωβρίου, 8.00 μ.μ.:

Προβολή ταινίας (εξ αναβολής από τον Ιούνιο)

Bhopal: A Prayer for Rain (2013) σε σκηνοθεσία του Ravi Kumar.

Στην ταινία παρουσιάζονται συνυφασμένες ιστορίες ανθρώπων στην Ινδία και τις ΗΠΑ, καθώς αντιμετωπίζουν διλήμματα ζωής κατά τη διάρκεια των μηνών που οδήγησαν στη μεγαλύτερη βιομηχανική καταστροφή στην ιστορία της ανθρωπότητας, του εργοστασίου χημικών της Union Carbide, που στοίχισε 10.000 ζωές αθώων μέσα σε λίγες ώρες. Εμπνευσμένη από πραγματικά γεγονότα.

Με αφορμή την ταινία, θα ακολουθήσει συζήτηση για τη χρησιμότητα αλλά και την ασφάλεια των χημικών βιομηχανιών και τα μέτρα που θα πρέπει να λαμβάνονται για την προστασία των εργαζομένων, των περιοίκων αλλά και του περιβάλλοντος (διαχείριση χημικών αποβλήτων).

Σάββατο 18 Οκτωβρίου, 10:30 π.μ. :

Σεμινάριο κηραλοιφής από τη Ζαχαρούλα Ξυπολιά

Στο σεμινάριο αυτό θα ασχοληθούμε με την παρασκευή της παραδοσιακής κηραλοιφής, την οποία και θα εμπλουτίσουμε με τις νέες γνώσεις που μας προσφέρει η σύγχρονη κοσμετολογία. Η κηραλοιφή είναι η παραδοσιακή αλοιφή που χρησιμοποιούσαν αιώνες τώρα οι πρόγονοί μας σε κάθε δερματοπάθεια και η οποία παρασκευάζεται από αγνό κεριά μέλισσας και ελαιόλαδο.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Τετάρτη 5 Νοεμβρίου, 7.30 μ.μ.

«Γνωριμία με τα μανιτάρια του τόπου μας».

Μια ενδιαφέρουσα παρουσίαση για τους διάφορους τύπους των μανιταριών της Ελλάδας και τα είδη που είναι βρώσιμα. Εισηγητής ο Κώστας Βασιλακόπουλος, φαρμακοποιός με πολύχρονη ενασχόληση σε αυτό το αντικείμενο.

Κυριακή 9 Νοεμβρίου:

Ημερήσια εκδρομή στο δάσος της Φολόης, όπου, όσοι ενδιαφέρονται, μπορούν πρακτικά, με τη βοήθεια του Κώστα Βασιλακόπουλου, να γνωρίσουν επιτόπια τα διάφορα είδη των μανιταριών.

Τετάρτη 12 Νοεμβρίου, 8 μ.μ.: Προβολή ταινίας

ΤΟ ΣΗΜΑΔΙ ΤΗΣ ΦΑΛΑΙΝΑΣ (THE WHALE RIDER)

Νεοζηλανδική ταινία (2002), διάρκεια 101', Σκηνοθεσία Νίκι Κάρο

Η 12χρονη Πάι μεγαλώνει δίπλα στον αυταρχικό παππού της Κόρο, αρχηγό της φυλής Μαορί, ο οποίος αναζητά ανάμεσα στα αγόρια τον μέλλοντα διάδοχό του, παρά τα ηγετικά χαρίσματα της εγγονής του. Τα πράγματα θα πάρουν δραματική τροπή, όταν ένα κοπάδι φαλαινών θα εξοκείλει στην ακτή, σημάδι δυσόινου για το μέλλον της φυλής. Συγκινητικό και πολυβραβευμένο σε διεθνή φεστιβάλ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου: Προβολή ταινίας

Το Πέταγμα Του Κύκνου (2010) Σκηνοθεσία: Νίκος Τζίμας

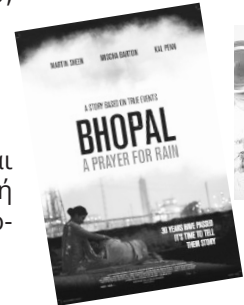
Πρόκειται για την ιστορία ενός ανθρώπου, του Αλέξη, που ξεκίνησε με ιδέες για να αλλάξει τον κόσμο και κατέληξε στέλεχος μιας πολυεθνικής, ένα γρανάζι του μηχανισμού που κάποτε πολέμωσε. Η ζωή του παίρνει τραγική τροπή, όταν η απληστία μιας κοινοπραξίας πολυεθνικών, ανάμεσά τους και η εταιρεία που διευθύνει ο Αλέξης, είναι η αιτία για μια μεγάλη οικολογική καταστροφή, με πολλά ανθρώπινα θύματα που ξυπνάνε τον Αλέξη από τη μεγάλη αυταπάτη. Συνταράσσεται, αντιδρά και πολύ γρήγορα έρχεται αντιμέτωπος με τα μεγάλα συμφέροντα, νιώθει παγιδευμένος και οδηγείται σε μια αδυσώπητη σύγκρουση.

Σάββατο 20 Δεκεμβρίου, 10:30 π.μ.

Χριστουγεννιάτικο οικολογικό παιδικό Εργαστήρι

Οκτώβριος

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

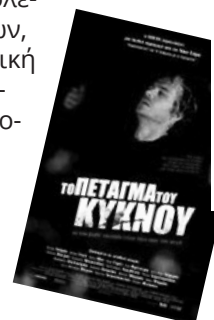
Νοέμβριος

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Δεκέμβριος

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Το κάπνισμα βλάπτει και τις παραλίες

Η τελική έκθεση του προγράμματος «Life Ammos», που έγινε από το Πανεπιστήμιο

Πατρών, τις περιβαλλοντικές οργανώσεις Μεσόγειος SOS, και Terra Nova ΕΠΕ και της Marc AE, παρουσιάζει μια εικόνα παραλιών με έντονη ρύπανση από αποτσίγαρα.

Τα αποτελέσματα σε 15 ακτές (τεμάχια ανά τ.μ.)

1. Στον Σχινιά Μαραθώνα ο μέσος όρος είναι τα 15 και το μέγιστο τα 80
2. Στο Φανάρι Κομοτηνής ο μέσος όρος είναι τα 14 και το μέγιστο τα 110
3. Στην Επανομή Θερμαϊκού ο μέσος όρος είναι τα 10 και το μέγιστο τα 75
4. Στην Πλύτρα Μονεμβασιάς ο μέσος όρος είναι τα 5 και το μέγιστο τα 39
5. Στον Αγ. Ιωάννη Ζαγοράς-Μουρσειού ο μέσος όρος είναι τα 3 και το μέγιστο τα 100
6. Στη Λούτσα Πάργας ο μέσος όρος είναι τα 3 και το μέγιστο τα 67
7. Στη Βοϊδοκοιλιά Πύλου ο μέσος όρος είναι τα 2 και το μέγιστο τα 9
8. Στην Τσαμπίκα Ρόδου ο μέσος όρος είναι τα 2 και το μέγιστο τα 26
9. Στον Καρφά Χίου ο μέσος όρος είναι τα 2 και το μέγιστο τα 15

10. Στον Αγ. Ισίδωρο Λέσβου ο μέσος όρος είναι τα 3 και το μέγιστο τα 28
11. Στον Αγ. Ιωάννη Πάρου ο μέσος όρος είναι τα 2 και το μέγιστο τα 10
12. Στην Περίσσα Σαντορίνης ο μέσος όρος είναι τα 2 και το μέγιστο τα 41
13. Στην Καλογριά Δυμαίων ο μέσος όρος είναι τα 1 και το μέγιστο τα 8
14. Στο Βάι Σητείας ο μέσος όρος είναι τα 1 και το μέγιστο τα 7
15. Στη Γεωργιούπολη Αποκορώνου ο μέσος όρος είναι τα 1 και το μέγιστο τα 14

Ένας ακόμη λόγος να το κόψουμε το ρημάδι...

Γ.Κ.

Το πιο σύνηθες είδος απορρίμματος στις παραλίες είναι τα αποτσίγαρα. Η βαθμιαία συνειδητοποίηση του μεγέθους του προβλήματος αλλά και του ότι δεν είναι μόνο αισθητικής τάξεως αλλά και κίνδυνος για την άγρια ζωή αλλά και τα μικρά παιδιά, αν τα καταπιούν, οδήγησε στην εκπόνηση ενός ευρωπαϊκού προγράμματος με το όνομα **LIFE AMMOS**.

Το πρόγραμμα, έχοντας ως κύριο πεδίο το ζήτημα των απορριμμάτων καπνιστών, στοχεύει στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών για το γενικότερο πρόβλημα της θαλάσσιας ρύπανσης, που πλήττει το φυσικό περιβάλλον, τα οικοσυστήματα (χλωρίδα και πανίδα), την ανθρώπινη υγεία και το τουριστικό προϊόν της χώρας. Η επιδιωκόμενη αλλαγή στη συμπεριφορά των χρηστών του παράκτιου μετώπου, αναμένεται να διατηρηθεί και μετά το πέρας του έργου και να εμπεδωθεί ως μια υπεύθυνη περιβαλλοντικά στάση που θα λειτουργεί πολλαπλασιαστικά και, κυρίως, διαχρονικά με πολυεπίπεδο όφελος για την τοπική κοινωνία κάθε περιοχής.

Ότι λάμπει δεν είναι γυαλί

Το ότι αρκετοί συμπολίτες έχουν μια ιδιαίτερα ελαστική αντίληψη για την σημασία της ανακύκλωσης είναι γνωστό. Παλαιότερα είχαμε παρουσιάσει φωτογραφικά τεκμήρια αυτής της αντίληψης με χαρτόκουτα στον κάδο των κοινών σκουπιδιών και κλαδιά στον ευρισκόμενο σε απόσταση εκατοστών κάδο ανακύκλωσης!

Το νέο μας αλιεύμα ωχαδερφισμού περί την ανακύκλωση φαίνεται αν κοιτάξουμε προσεκτικά την φωτογραφία που δημοσιεύουμε σήμερα. Το αντικείμενο που διακρίνεται στην είσοδο του ειδικού κάδου για γυαλί, που μετά βασάνων αποκτήσαμε και στην Πάτρα, αν και λάμπει, δεν είναι γυαλί. Πρόκειται για ένα από τα γνωστά διαφανή ποτήρια

στιγμιαίου καφέ με καπάκι που φτάνοντας στον αριθμό των εκατομμυρίων αποτελούν αξιόσημειωτη επιβάρυνση για το σύστημα διαχείρισης απορριμμάτων.

Με αυτού του είδους τα αντικείμενα μιας χρήσης η μόνη υπεύθυνη συμπεριφορά είναι η ρίψη τους σε μπλε κάδο, με το καλαμάκι χωριστά, αφού πρώτα αδειάσουμε το όποιο υγρό υπόλειμμα.

Όταν ενεργούμε όπως ο ευφάνταστος συμπολίτης μας, δυσχεραίνουμε σε σημαντικό βαθμό την προσπάθεια να πάμε την ανακύκλωση ένα βήμα μπροστά. Γιατί οι μπλε κάδοι ήταν ασφαλώς καλοί ως πρώτο βήμα. Η εφαρμογή συστήματος πολλαπλών κάδων με διαχωρισμένα τα υλι-

κά κατά είδος είναι αναγκαία όσο και εφικτή για το καλό του περιβάλλοντος αλλά και της τσέπης μας ως δημοτών (λιγότερα δημοτικά τέλη). Το θετικό βήμα της εγκατάστασης ειδικών κάδων για γυαλί, γέφυρα

για ένα πλήρες σύστημα πολλών κάδων, πρέπει να πετύχει. Ανεύθυνες στάσεις πολιτών, ή, από την άλλη, αδιάφορες στάσεις επαγγελματιών που δεν το στηρίζουν, δεν μπορεί να επιτραπεί να το υπονομεύουν.

Οικοαστικά

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΟΗΣ!

Για μια ακόμα φορά μέσα στα 3 τελευταία χρόνια, η κουκουναριά της Αρόης, αυτό το δέντρο-τοπόσημο μιας ολόκληρης περιοχής, βρίσκεται στο στόχαστρο όσων θεωρούν ότι,

επειδή δημιουργεί προβλήματα στην κυκλοφορία, θα πρέπει να εφαρμοστεί η αρχή ...«πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι»!

Το θέμα ξεκίνησε αυτή τη φορά από την πρόσφατη απόφαση της **Επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου Πατρέων**, που, ενδίδοντας προφανώς σε πιέσεις κάποιων συνδημοτών, μιλά για κοπή του δένδρου, προτάσσοντας την ασφάλεια των διερχομένων τροχοφόρων. Ακολούθησαν **αντιδράσεις** από πλήθος συμπολιτών, τόσο προς την **ΟΙΚΙΠΑ** όσο και στα **ΜΜΕ**, που τόνιζαν την ανάγκη εξάντλησης άλλων εναλλακτικών λύσεων για την ασφάλεια, εκτός της κοπής του αιωνόβιου δένδρου.

Σε σχετική ανακοίνωσή της η ΟΙΚΙΠΑ ανέφερε μεταξύ άλλων

ότι «...χωρίς να παραγνωρίζει τη σημασία των λόγων ασφαλείας που επικαλείται η Επιτροπή, θεωρεί ότι πρόκειται για **δέντρο-μνημείο** που δεσπόζει σε όλη την περιοχή και ζητά την αναθεώρηση της απόφασης αυτής και την ανεύρεση άλλης λύσης...», προτείνοντας παράλληλα μικρές παρεμβάσεις για καλύτερη σήμανση αλλά και μείωση της ταχύτητας των οδηγών, με δεδομένη την ύπαρξη σχολείων πολύ κοντά σε αυτό το σημείο.

Στη συνέχεια παρεμβάσεις για το θέμα έγιναν και από άλλους φορείς, όπως η δημοτική παράταξη **ΡΑΠ**, ο πρόεδρος του **ΤΕΕ**, ο **σύλλογος Αρχιτεκτόνων Ν. Αχαΐας κ.λπ. Κοινή επωδός ΟΛΩΝ των φορέων ήταν η μη κοπή της κουκουναριάς με τη**

διερεύνηση όλων των άλλων εναλλακτικών λύσεων για την ασφαλή διέλευση των τροχοφόρων.

Μάλιστα, ο σύλλογος Αρχιτεκτόνων προχώρησε και σε συγκεκριμένες **τεχνικές προτάσεις**, που θα διασφάλιζαν τόσο τη **βιωσιμότητα του δένδρου**, όσο και την ασφαλή κυκλοφορία οχημάτων αλλά και πεζών. Με δεδομένη την αλλαγή στη σύνθεση του Δημοτικού συμβουλίου, το θέμα πάγωσε για να το εξετάσει πάλι η **νεοεκλεγείσα Δημοτική Αρχή**. Αισιοδοξούμε ότι, μετά και από την πληθώρα των αντιδράσεων, θα **αποκλειστεί** τελικά η επιλογή της κοπής της κουκουναριάς, αλλά φυσικά και θα επαγρυπνούμε για το απευκταίο. ΓΒ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ «Σπίτι του Νερού» ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Εγκαινιάστηκε στις αρχές Ιουλίου ένα «διαφορετικό» κέντρο πληροφόρησης στην πόλη μας και αφορά στο νερό. Το «Σπίτι του Νερού» (Water House) - «Κέντρο Πληροφόρησης για την εξοικονόμηση του νερού», το οποίο λειτουργεί στο κτίριο της Δεξαμενής του Κάστρου (οδός Παπαδιαμαντοπούλου 19), δημιουργήθηκε από την ΑΔΕΠ Α.Ε. στο πλαίσιο του έργου "Water Saving for the Development - Εξοικονόμηση νερού για την ανάπτυξη" του Διασυνοριακού Προγράμματος Ελλάδα - Ιταλία 2007-2013.

Στόχος του Κέντρου, που θα λειτουργεί καθημερινά, είναι η προώθηση της βιώσιμης διαχείρισης του νερού, μέσω δράσεων πληροφόρησης, ενημέρωσης, εκπαίδευσης, κατάρτισης, εκδηλώσεων και νέων συμβουλευτικών υπηρεσιών, που θα απευθύνονται στους πολίτες-καταναλωτές και στους επαγγελματίες που σχετίζονται με τη διαχείριση των υδάτων.

Δραστηριότητα του Water House θα είναι και η διακίνηση της γνώσης μέσω εκπαιδευτικών Προγραμμάτων, σεμιναρίων και δημόσιων εκδηλώσεων. Με τον τρόπο αυτό θα «χτίσει» την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση, την προώθηση καινοτόμων γνώσεων και εμπειριών, τέλος θα θεμελιώσει ένα δίκτυο συνεργασιών για τη παρακολούθηση των διεθνών διεργασιών στο νερό και την ανάπτυξη.

Συγχαρητήρια γι αυτή την πρωτοβουλία στην ΑΔΕΠ και ιδιαίτερα στον φίλο Κώστα Κωσταντακόπουλο, που και αυτή τη φορά συνέβαλε τα μέγιστα γι αυτή.

Γ.Β.

ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΕΚΡΗΞΗ ΟΛΜΟΥ ΣΤΟ ΒΥΘΟ ΤΩΝ ΑΡΑΧΩΒΙΤΙΚΩΝ

- Απενεργοποίηση όλμου που βρέθηκε εντός του θαλάσσιου χώρου στα Αραχωβίτικα Πατρών έγινε στα μέσα Αυγούστου. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα κλήθηκαν Βατραχάνθρωποι του Πολεμικού Ναυτικού και με ελεγχόμενη έκρηξη στο βυθό της θάλασσας εξουδετέρωσαν τον όλμο που είχε εντοπιστεί προηγουμένως από παραθεριστή της περιοχής.
- Η έκρηξη έβγαλε στην επιφάνεια πολλά ψάρια, τα οποία συγκέντρωσαν οι περίοικοι για τα καλοκαιρινά γεύματά τους, αφού εξάλλου η αλιεία με τη χρήση εκρηκτικών υλών είναι απαγορευμένη.
- Η ανθρώπινη ασφάλεια έχει πάντα την πρωτεύουσα θέση, όμως θα ήταν χρήσιμο να διερευνηθεί περαιτέρω εάν υπήρχε εναλλακτική επιλογή της ελεγχόμενης εκρήξεως, προκειμένου να προστατευθεί το θαλάσσιο περιβάλλον και, σε περίπτωση που προκύψουν νέα στοιχεία επί του θέματος, θα δημοσιευτούν εν ευθέτω χρόνω στην «Εν Αιθρία».

Χριστίνα Τζουβέκα δημοσιογράφος